

บทที่ 2

จุดยืนของอิสลามต่อความงาม

อัลลอฮ์ﷻ ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาในรูปร่างที่สวยงามยิ่ง ดังที่พระองค์ตรัสว่า

(4 :) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾

ความว่า “ โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง ” (อัล
ตีน:4)

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ

الْمَصِيرُ﴾ (3:)

ความว่า: “ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง และ
ทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง และทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงามยิ่ง
และยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับ ” (อัลอะซอมบุน:3)

ซึ่งพระองค์ได้กำหนดให้มนุษย์รักความสวยงามในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็ด้าน
จิตใจ ร่างกาย ที่อยู่อาศัยและเครื่องนุ่งห่ม เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่รักสวยรักงาม มนุษย์ทุกคน
หวังให้ตัวเองดูดีและสวยงามในสายตาผู้อื่น โดยเฉพาะสตรีแล้วนั้นเป็นผู้เอาใจใส่และให้
ความสำคัญต่อความงามเป็นอย่างยิ่ง มีสุภาษิตว่า “ ใ้งามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง ” ซึ่งอิสลาม
ไม่ได้ปฏิเสธสุภาษิตดังกล่าว แต่อิสลามกลับเน้นย้ำให้มุสลิมเอาใจใส่ต่อความงามในทุกๆด้าน
โดยเฉพาะสตรีแล้วนั้นเป็นธรรมชาติของพวกนางที่รักสวยรักงาม ซึ่งจำเป็นที่เรจะต้องศึกษาจุดยืน
ของอิสลามต่อความงามของสตรี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและ
สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของอิสลาม

2.1 ความหมายตัชยีน ()

2.1.1 ความหมาย “ตัชยีน” เจริงภาษา

คำว่าตัชยีน () นั้น มาจากรากศัพท์ของคำว่า (ชัยยะนะ) ซึ่งมีความหมายว่า ประดับประดา ตกแต่ง ส่วนคำว่า (ชัยฺนุน) เป็นรากศัพท์ของคำว่า (ชานะ) ซึ่งมีความหมายว่า ประดับประดา ตกแต่ง และเสริมความงามด้วยเช่นกัน (Ibn Manzur, 1993:6/129)

จากความหมายที่ได้กล่าวมาพอที่จะสรุปได้ว่า (อชชีนะฮฺ) ในเชิงภาษานั้น มีความหมายว่า ตกแต่ง ประดับประดา และเสริมความงาม

2.1.2 ความหมายอัลญะมาล () เจริงภาษา

คำว่าอัลญะมาล () เป็นรากศัพท์ของคำว่า ญะมาลา () ซึ่งเป็นคำตรงกันข้ามกับคำว่าอัลกุบหฺ () มีความหมายว่า สวยงาม ดี หล่อ (Ibn Manzur 1993:2/363; Arrazi 2003:61)

ดังนั้นจากความหมายเชิงภาษาของอตัชชียีน () และ อตัชชีญีมิล () มีความหมายเหมือนกันนั่นคือ ประดับประดา ตกแต่ง และเสริมความงาม

2.2 อชชีนะฮฺ () และ ชะยานา () ตามที่ปรากฏในอัลกุรอาน

คำว่า อชชีนะฮฺ () ในรูปของรากศัพท์ () ตามที่ปรากฏในอัลกุรอาน นั้นมี 16 แห่ง และในรูปของคำกริยา () มี 25 แห่ง

ซึ่งที่ปรากฏในรูปรากศัพท์ (มัสดฺร) มีดังนี้

يَبْنِي ۚ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا

تَسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

(31:)

ความว่า: “ ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงเอาเครื่องประดับกายของพวกเขาเจ้า ณ ทุก มัสยิด และจงกินและจงดื่มน้ำ และจงอย่าฟุ่มเฟือย ” (อัลอะฮรอฟ:31)

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ (32:)

ความว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ทำให้เป็นที่ต้องห้ามซึ่ง เครื่องประดับร่างกาย จากอัลลอฮ์ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าว ของพระองค์ และบรรดาสิ่งดีๆจากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าสิ่ง เหล่านี้สำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธาในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับ พวกเขา) โดยเฉพาะในวันกิยามะฮ์ ในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการ ทั้งหลายแก่ผู้รู้ ” (อัลอะฮรอฟ:32)

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالَهُمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

(88:) ﴿٨٨﴾

ความว่า “ และมุซาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราแท้จริงพระองค์ทรงประทาน ความสำราญและทรัพย์สิน แก่ฟิโรอานและหัวหน้าของเขา ในการมีชีวิตอยู่ใน โลกนี้ ข้าแต่พระเจ้าของเราโดยพวกเขาจะทำให้ (กลุ่ม) หลงจากแนวทางของ พระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และ ทรงโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง เพื่อมิให้พวกเขาศรัทธา จนกว่า พวกเขาจะเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด ” (ยูนุส 88)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ

فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ (15:)

ความว่า “ ผู้ใดปรารถนาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และความเพริศแพร้วของมัน เรา ก็จะตอบแทนให้พวกเขาอย่างครบถ้วนซึ่งการงานของพวกเขาในโลกนี้ เท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกริรอนในการงานนั้นแต่อย่างใด ” (สุด:15)

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرَ لَتَرَكَبُوهَا وَزِينَةً وَتَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

﴿٨﴾ (8:)

ความว่า “ และม้าและล่อและลาเพื่อพวกเขาจะได้ขี่มันและเป็นเครื่องประดับ และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่น ๆ ที่พวกเขาไม่รู้ ” (อันนะหุล:8)

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

(7:)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ทำสิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็นที่ประดับประดาสำหรับมัน เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขามีผลงานที่ดีที่สุดเยี่ยม ” (อัลกะฮฟู:7)

مَا وَآتَلَ أَوْ حَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَلَنْ

تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾ (27:)

ความว่า “ และจงอดทนต่อตัวของเจ้าร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็น เจ้าของพวกเขาทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยปรารถนาความโปรดปรานของ พระองค์ และอย่าให้สายตาของพวกเจ้าหันเหออกจากพวกเขา ขณะที่เจ้า ประสงค์ความงามแห่งโลกนี้ และอย่าเชื่อฟังผู้ที่ทำให้หัวใจของเขาละเลยจาก การรำลึกถึงเรา และปฏิบัติตามอารมณ์ตามของเขา และกิจการของเขาพินาศ สูญหาย ” (อัลกะฮฟู:27)

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ

عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ (46:)

ความว่า “ ทรัพย์สมบัติและลูกหลานคือเครื่องประดับแห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และความดีทั้งหลายที่จีรังนั้น เป็นการตอบแทนที่ดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า และเป็นความหวังที่ดียิ่ง ” (อัลกะฮฟู:46)

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ تُحْشَرَ النَّاسُ ضُحَىٰ ﴿٥٩﴾ (59:)

ความว่า “ มุชกกล่าวว่กำหนดวันของพวกท่านคือวันอีตวันรีนเริงโดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมกันในตอนสาย ” (ฏอฮา:59)

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ

الْقَوْمِ فَقَدْ فَنَّا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ (87:)

ความว่า “ พวกเขาถ่าว่ เรามิได้บิดพริ้วสัญญาของท่าน ตามความสมัครใจของเราดอก แต่ว่เราต้องแบกรับน้ำหนักเครื่องประดับของพรรคพวกอย่างมากมาย เราจึงโยนมันลงไป เช่นเดียวกัน ซามิรียก็ได้โยนมันลงไปด้วย ” (ฏอฮาที่87)

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا

يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ

جُجُوبِهِنَّ ۗ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ

آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْوَالِدِ

الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ

لِيُعَلِّمَ مَا تَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ^{٤٦} وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ (31:)

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุมีนะฮ์ให้พวกเธอลดสายตา
ของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผย
เครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้า
คลุมศรีษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่อง
ประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือ
บิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของ
พวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของ
พวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของ
พวกเธอ หรือที่มือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชาย
ที่ไม่รู้สึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสวณของผู้หญิง และอย่าให้เธอ
กระเทิบเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับ
ของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้อบรรดาผู้
ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

وَالْقَوَاعِدِ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ^{٤٧}
جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ
يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ^{٤٨} وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ (60:)

ความว่า “ และบรรดาหญิงวัยชราซึ่งพวกนางไม่ปรารถนาที่จะสมรสแล้ว ไม่
เป็นที่ตำหนิแก่พวกนางที่จะเปลื้องเสื้อผ้าของนางออก โดยไม่เปิดเผยส่วน
งดงาม และหากพวกนางคงเว้นเสียก็จะเป็นการดีแก่พวกนาง และอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ” (อันนุร:60)

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ (60 :)

ความว่า “ และสิ่งใดที่พวกเจ้าได้รับนั้น มันเป็นเพียงปัจจัยแห่งชีวิตของโลกนี้ และเป็นเครื่องประดับของมัน แต่ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและจริงกว่า พวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาใคร่ครวญคอกหรือ ” (อัลเกาะศ็อศ:60)

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا يَا لَيْلَىٰ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ (79 :)

ความว่า “ คังนั้น เขาได้ออกไปหาพวกพ้องของเขาด้วยเครื่องประดับอย่างโอ้อ่าของเขา บรรดาผู้ปราถนาชีวิตแห่งโลกนี้ก็กล่าวว่า โอ้หากเราได้มีเช่นที่กอรูนได้ถูกประทานมา แท้จริงเขาเป็นผู้มีโชคความยิ่งใหญ่จริง ๆ ” (อัลเกาะศ็อศ:79)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكِ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ (28 :)

ความว่า “ โอ้นบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้าเถิดว่าหากพวกเธอปราถนาการมีชีวิตในโลกนี้และความพิริศแพรวของมันก็จงมาเถิด มันจะจัดหา (การเลี้ยงชีพ) ให้แก่พวกเธอและจะปล่อยพวกเธอให้ออกไปอย่างดีงาม ” (อัลอะหฺซาบ:28)

إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ (6 :)

ความว่า “ แท้จริง เราได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกคุณยาอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย ” (อัลศ็อฟฟาต:6)

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ
 فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
 مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتَّةٌ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

ความว่า “ ฟังทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีใช้อื่นใด เว้นแต่
 เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง และเครื่องประดับและความโอ้อวด
 ระหว่างพวกเจ้า และการแข่งขันกันสะสมในทรัพย์สินและลูกหลาน
 เปรียบเสมือนเช่น น้ำฝนที่การงอกเงยพืชผลยังความพอใจให้แก่ลึกร แล้ว
 มันก็เหี่ยวแห้ง เจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลือง แล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห่ง
 ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และมีการอภัยโทษและความ
 โปรดปรานจากอัลลอฮ์ และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีใช้อื่นใด นอกจากการ
 แสวงผลประโยชน์แห่งการหลอกลวงเท่านั้น ” (อัลอะฮ์ดีด:20)

และที่ปรากฏในรูปของคำกริยา () มี 25 แห่งดังนี้

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 (212:)

ความว่า “ ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นได้ถูกประดับประดาให้สวยงามแก่ผู้
 ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย และพวกเขายังเย้ยหยันบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วยแต่
 บรรดาผู้ยำเกรงนั้น เหนือกว่าพวกเขาในวันกียามะฮ์และอัลลอฮ์จะทรง
 ประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศจากการคำนวณ
 นับ ” (อัลบะเกาะเราะฮ์:212)

زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
 الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
 وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ
 (14:) ﴿١٤﴾

ความว่า “ ได้ถูกทำให้สวयงาม (ลุ่มหลง) แก่มนุษย์ซึ่งความรักในบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์อันได้แก่ผู้หญิงและผู้ชาย ทองและเงินอันมากมาย และม้าดี และปศุสัตว์ และไร่นา นั้นเป็นสิ่งที่อำนวยประโยชน์ชั่วคราวในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์ คือที่กลับอันสวยงาม ”
 (อาละอิมรอน:14)

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ
 الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ (43 :)

ความว่า “ แล้วไฉนเล่า พวกเขาจึงไม่ถ่อมถ่อม เมื่อการลงโทษของเราได้มายังพวกเขา แต่ทว่าหัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง และชัยฏอนก็ได้ให้เป็นที่สวยงามแก่พวกเขาด้วยในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน ” (อัลอันอาม 43)

وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ
 عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ (108:) ﴿١٠٨﴾

ความว่า “ และพวกเจ้าจงอย่าตำว่าบรรดาที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะตำว่าอัลลอฮ์ เป็นการละเมิด โดยปราศจากความรู้ในทำนองนั้นแหละเราได้ให้สวยงามแก่ทุกประชาชาติ ซึ่งการงานของพวกเขา และยังพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการกลับไปของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน ” (อัลอันอาม:108)

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ
 كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ (122:)

ความว่า “ หรือว่าผู้ที่ตายแล้วเราได้ให้เขามีชีวิตขึ้น และเราได้ให้แสงสว่างแก่
 เขาซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินทางไปในหมู่มนุษย์จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนอยู่ใน
 ในบรรดาความมืดโดยมิเคยออกจากมันเลยกระนั้นหรือ ในทำนองนั้นแหละ
 ได้ถูกประดับให้สวยงาม แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำ
 อยู่ ” (อัลอันอาม:122)

وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
 فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾ (137:)

ความว่า “ และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา นั้น ได้ทำให้
 สวยงามแก่จำนวนมากมายในหมู่ชรีกิน ซึ่งการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขา
 เพื่อที่จะทำลายพวกเขา และเพื่อที่จะให้สับสนแก่พวกเขา ซึ่งศาสนาของ
 พวกเขาและแม้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์แล้ว พวกเขาข่มไม่กระทำมัน เจ้าจง
 ปล่อยพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จกันเกิด ” (อัลอันอาม:137)

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَانَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ
 مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئْتَانِ نَكَصَ عَلَى
 عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
 وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ (48:)

ความว่า “ และจงรำลึกขณะที่ซัยฎอนได้ทำให้สวยงามแก่พวกเขา ซึ่งการงานของพวกเขาก็ว่าได้ และมันได้กล่าวว่า วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ชั้นะพวกท่านได้ และแท้จริงนั่นฉันคือผู้ช่วยเหลือพวกท่านครั้งเมื่อทั้งสองฝ่ายต่างมองเห็นกันแล้ว มันก็กลับสันเท่าทั้งสองของมัน และกล่าวว่าแท้จริงฉันไม่เกี่ยวข้องกับพวกท่าน แท้จริงฉันกำลังเห็นสิ่งที่พวกท่านไม่เห็น แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ ” (อัลอันฟาล:48)

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا تَلْحِقُونَهُ
عَامًا وَخَرْمُونَهُ عَامًا لِيَوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَلِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
(37:)

ความว่า “ แท้จริงการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้าไปนั้นเป็นการเพิ่มในการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้น โดยที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นถูกทำให้หลงผิดไป เนื่องด้วยการเลื่อนเดือนต้องห้ามนั้นพวกเขาได้ให้มันเป็นที่อนุมัติหนึ่ง และให้มันเป็นที่ต้องห้ามปีหนึ่ง เพื่อพวกเขาจะให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้ (มิเช่นนั้นแล้ว) พวกเขาก็จะทำให้เป็นที่อนุมัติสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป โดยที่ความชั่วแห่งบรรดาการงานของพวกเขาได้ถูกประดับประดาให้สวยงามแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา ” (อัตเตาบะฮ์ 37)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُ غُضْرَهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زَيْنَ
لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
(12:)

ความว่า “ และเมื่ออันตรายประสบกับมนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือนั่งหรือยืน ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องอันตรายของเขาให้พ้น

จากเขาไปแล้ว เขาก็เมินคล้ายกับว่าเขามิได้วิงวอนขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา เช่นนั้นแหละ ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดของเขต ในสิ่งที่พวกเขากระทำ” (ยูนุส:12)

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتْنَهَا أَمْرَنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

ความว่า “ แท้จริงอุปมาในโลกนี้ ดั่งน้ำฝนที่เราได้หลั่งมันมาจากฟากฟ้า พืชของแผ่นดินได้คละเคล้ากับน้ำนั้น บางส่วนของมันมนุษย์และปศุสัตว์ใช้กินเป็นอาหาร จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินได้เริ่มปรากฏความงดงามของมัน และถูกประดับด้วยพืชผลอย่างสวยงาม เจ้าของของมันก็คิดว่าแท้จริงพวกเขามีอำนาจเหนือมันคำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืน หรือเวลากลางวันแล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยวเสมือนกับว่าไม่มีการหว่านมาแต่วันวาน เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกโองการต่าง ๆ แก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ” (ยูนุส:24)

أَفَمَنْ هُوَ قَابِئُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُومُهُمْ ۗ أَمْ تَتَّبِعُونَهُ ۗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ ۗ أَمْ بظَهْرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زِينٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۗ مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾

ความว่า “ ดั่งนั้นพระองค์ผู้ได้เฝ้ามองทุกชีวิตที่มันได้ชวนขวยเอาไว้ (จะเหมือนกับเจ็ดทั้งหลาย) กระนั้นหรือ และพวกเขาได้ตั้งภาคีเทียมอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงกล่าวชื่อพวกมัน หรือพวกท่านจะบอก

พระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในแผ่นดิน หรือเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอย ๆ กระนั้นหรือเปล่าเลย ได้ถูกทำให้เพริศแพรวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ซึ่งแผนการณ์ของพวกเขา และถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮ์) และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้เขาหลงทางสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนะให้เลย ” (อฺเราะฮฺ:33)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

(16:) ﴿๓๓﴾

ความว่า “ และโดยแน่นอน เราให้มีหมู่ดวงดาวในท้องฟ้า และเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้เฝ้ามอง ” (อัลฮิจร:16)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

(39:) ﴿๓๓﴾

ความว่า “ มันกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิดไปแล้วแน่นอน ข้าพระองค์ก็จะทำให้เป็นที่เพริศแพรวแก่พวกเขาในแผ่นดินนี้ และแน่นอน ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด ” (อัลฮิจร:39)

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرَّاءَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿๓๓﴾ (6:)

ความว่า “ แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น เราได้ทำให้การงานของพวกเขาสวยงามแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะระเห่เร่รอน ” (อัลนัมล:6)

وَجَدْتُهُمْ وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَّ لَهُمْ

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿๓๓﴾

(24:)

ความว่า “ และฉันได้พบบางและหมู่ชนของนางสักการะบูชาดวงอาทิตย์อื่น จากอัลลอฮฺ และมารร้ายชัยฏอนได้ทำให้การทำงานของพวกเขากลายเป็นของดั่งมดแก่พวกเขาและได้กีดกันพวกเขาออกจากแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ” (อัลนัมล:24)

وَعَادًا وَثُمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ^ط وَزَيْنَ لَهُمُ
 الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ^ط عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾
 (38:)

ความว่า “ และอาดและษะมูด และได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว จากที่พำนักของพวกเขา และมารร้ายชัยฏอนได้ทำให้การทำงานของพวกเขากลายเป็นที่เพริศแพรวแก่พวกเขา แล้วมันได้หันเหพวกเขาออกจากแนวทางโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสติปัญญาพิจารณา ” (อัลอันกะบุด:38)

أَفَمَن زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ^ط فَرَّاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ^ط حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
 يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ (8:)

ความว่า “ ดังนั้นผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้ทำให้เพริศแพรวแก่เขา แล้วเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งดีกระนั้นหรือ? แท้จริงอัลลอฮฺจะทรงทำให้หลงผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้นเจ้าอย่าทำให้จิตใจของเจ้ากลับกลายเป็นระทมทุกข์เนื่องเพราะพวกเขาแท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ ” (ฟาฏีร: 8)

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ (6:)

ความว่า “ เราได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกคุณยาอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย ” (อัศศ็อฟฟาต:6)

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
 وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ
 فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ (37:)

ความว่า “ ทางที่จะขึ้นไปสู่ท้องฟ้าทั้งหลายเพื่อฉันจะได้เห็นพระเจ้าของมูซา และแท้จริงฉันคิดอย่างแน่ใจแล้วว่าเขาคือคนโกหก เช่นนั้นแหละ การงานที่ชั่วช้าของเขาได้ถูกทำให้เฟริศแพรวแก่ฟิรเอานูและเขาถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮฺ) และแผนการของฟิรเอานูนั้นมีใช้อื่นนอกจากความหายนะ” (ผอไฟร:37)

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
 وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظٍ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
 ﴿١٢﴾ (12:)

ความว่า “ ดั่งนั้นพระองค์ทรงสร้างมันสำเร็จเป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ดในระยะเวลา 2 วัน และทรงกำหนดให้ทุกชั้นฟ้าหน้าที่ของมัน และได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกนี้ด้วยดวงดาวทั้งหลาย และเป็นการป้องกัน (ให้พ้นจากชัยฏอน) นั่นคือการกำหนดแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้” (ฟุศสิลัต:12)

﴿ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٢٥﴾ (25:)

ความว่า “ และเราได้กำหนดศหาญไว้สำหรับพวกเขาแล้วพวกเขาก็ได้ทำสิ่งที่อยู่ข้างหน้าของพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขาให้เป็นที่ลุ่มหลงแก่พวกเขา ดั่งนั้นพระประกาศิต (การลงโทษ) แก่ประชาชาติต่าง ๆ ของ

พวกคุณและมนุษย์ที่ได้ล่องลับไปก่อนหน้าพวกเขานั้น ก็เป็นการสาสมแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน ” (ฟุศสิลัต:25)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوٓءَ عَمَلِهِۦ وَاتَّبَعُوهُ
أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ (14:)

ความว่า “ ดังนั้นผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของเขาจะเหมือนกับผู้ที่ความชั่วช้าแห่งการงานของเขาได้ถูกทำให้เพริศแพรวแก่เขา และพวกเขาก็ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขากระนั้นหรือ ” (มุฮัมมัด:14)

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا
وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنَ السَّوٓءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
بُورًا ﴿١٢﴾ (12:)

ความว่า “ หามิได้พวกเจ้าคิดว่า รศูดและบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่กลับไปยังครอบครัวของพวกเขาเป็นอันขาด และนั่นได้ถูกทำให้เป็นที่เพริศแพรวในจิตใจของพวกเขา และพวกเจ้าได้คิดร้าย และพวกเจ้าเป็นหมู่ชนที่วิบัติ ” (อัลฟัดฮุ:12)

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ (7:)

ความว่า “ และพวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า ในหมู่พวกเจ้านั้นมีรอซูลของอัลลอฮ์อยู่ หากเขา (มุฮัมมัด) เชื่อฟังพวกเจ้าในส่วนใหญ่ในกิจการแล้ว แน่อนพวกเจ้าก็จะลำบากกัน แต่อัลลอฮ์ทรงให้การศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า และได้ทรงประคับประคองไว้ในหัวใจของพวกเจ้า และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา และ

ความชั่วช้า และการฝ่าฝืนเป็นที่น่าเกลียดแก่พวกเจ้า คนเหล่านั้นคือพวกที่
ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ” (อัลหุญร้อต:7)

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ
فُرُوجٍ ﴿٦﴾

ความว่า “ พวกเขามีได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขาดอกหรือ ว่าเราได้สร้าง
มันและประดับมันไว้อย่างไร และมันไม่มีรอยหรือช่องโหว่เลย ” (ก้อฟ:6)

จากอายะฮ์ดังกล่าวข้างต้นคำว่า (อัซซันนะฮ์) ที่ปรากฏในอัลกุรอานทั้งในรูป
ของรากศัพท์()และคำกริยา() สามารถสรุปได้ 8 ความหมายด้วยกันดังนี้คือ

1. เครื่องประดับ
2. ความสำราญ
3. ความเพริศแพรว
4. ประดับประดา
5. ความงาม
6. รื่นเริง
7. ดึงงาม
8. ลุ่มหลง

2.3 เงื่อนไขเฉพาะที่เกี่ยวกับความงามของสตรี

2.3.1 จะต้องไม่เปิดเผย เออเราะฮ์ ()อวัยวะอันพึงสงวนต่อผู้ที่ไม่ใช่มะหฺรอม

อิสลามคือศาสนาที่ครอบคลุมในทุกสิ่งทุกอย่าง อิสลามได้ให้ความสำคัญในตัว
บุคคลไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย สติปัญญา และทางด้านจิตวิญญาณ อิสลามเอาใจใส่ต่อปัจเจก
บุคคล และสังคมโดยรวม ในสังคมหนึ่งๆนั้นประกอบไปด้วยคนชรา ชายฉกรรจ์ เด็กเล็ก และ
ผู้หญิง ทุกคนมีสิทธิและอิสรภาพที่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะผู้หญิงแล้วนั้นอิสลามไม่เคยละเลย
พวกนาง เหมือนกับศาสนาและลัทธิบางลัทธิที่เปรียบสตรีเหมือนกับสินค้า เหมือนกับเครื่องประดับ
ที่จะทำอย่างไรกับพวกนางก็ได้ แต่อิสลามเอาใจใส่และให้ความสำคัญต่อสตรีในทุกๆด้าน

โดยเฉพาะในเรื่องความงามแล้วนั้นอิสลามได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากว่าความงามกับสตรีนั้นเป็นของคู่กัน สตรีทุกคนรักสวยรักงาม และท่านรศูด ﷺ ก็ได้ส่งเสริมด้วยเช่นกัน

ความงามที่เกี่ยวข้องกับสตรีนั้นอิสลามได้วางขอบเขต เงื่อนไข และข้อบังคับต่าง ๆ เอาไว้ หนึ่งในเงื่อนไขต่าง ๆ คือ ไม่เปิดเผยเอาเราะฮ์ฮุวะอันฟิงสวอน ต่อผู้ที่ไม่ใช่มะหฺรอม (ไม่อนุญาตให้แต่งงานกับนาง) อิสลามไม่อนุญาตให้สตรีเปิดเผยเอาเราะฮ์ฮุวะอันฟิงสวอนของนางแก่ผู้ที่ไม่ใช่มะหฺรอม เนื่องจากความงามนั้นมีใช้เป้าหมายในตัวนาง แต่ทว่าความงามนั้นเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความรักจากสามีของนาง ให้สตรีใช้ความงามของนางให้เป็นไปตามความพึงพอใจของสามี หรือสอดคล้องกับศาสนาที่บริสุทธิ์ซึ่งเป็นที่มนุษย์ปรารถนา ดังที่อัลลอส ﷺ ได้ทรงตรัสว่า

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَكَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاؤِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّبَاعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْوَالِدِ الَّذِي لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا تُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(31:) ﴿๓๑﴾

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมินะฮ์ให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือ

บิดาของสามีของพวกเขา หรือลูกชายของพวกเขา หรือลูกชายของสามีของพวกเขา หรือพี่ชายน้องชายของพวกเขา หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเขา หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเขา หรือพวกผู้หญิงของพวกเขา หรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชายที่ไม่รู้จักทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่าให้เธอกระที่บเท้าของพวกเขาเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเขาควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกเขา และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮฺเถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

อายะฮฺดังกล่าวได้อธิบายถึงการ อนุญาตให้สตรีเปิดเผยความงามของนางแก่มะหฺรอม จากบรรดาผู้ชาย โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องไม่ประเจิดประเจ้อเกินขอบเขต และจากผู้ที่อนุญาตให้ดูความงามของสตรีด้วยกันก็คือพี่น้องมุสลิมะฮฺของนาง การอนุญาตให้สตรีมองเอาเราะฮฺระหว่างกัน ปรากฏในความที่ว่า () มีความหมายว่า “หรือพวกผู้หญิงของพวกเขา ”

ก่อนที่จะกล่าวถึงเงื่อนไขข้อต่อไปขอนำความหมายของ เอาเราะฮฺ () และขอบเขตของสตรีมากล่าวถึงไว้ ณ ที่นี้

2.3.1.1 ความหมายเอาเราะฮฺ () เิงภาษา

คำว่า นั้นผันมาจากรากศัพท์ของคำว่า (เอารฺน) ซึ่งให้ความหมายว่า บกพร่อง สิ่งที่น่าตำหนิ สิ่งที่น่ารังเกียจ และถูกเรียกว่า เอาเราะฮฺ นั้นก็เพราะเป็นคำที่แสดงความหมายถึงสิ่งที่สามารถครอบคลุมและปกปิดสิ่งที่เปิดเผยได้ใช้กับทุกสิ่งที่สามารถปกปิด และเอาเราะฮฺของผู้ชายและสตรีนั้นคือ ทวารทั้งสอง ซึ่งอวัยวะที่ผู้คนปกปิดมันเนื่องจากรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่น่าละอาย น่ารังเกียจหากเผยออก เป็นอวัยวะที่ไม่ปรากฏาสิ่งดังกล่าวก็คือ เอาเราะฮฺ

(Ibn Manzur,1992:470;al- Rasiy,2003:221;Abi al- Asan,1991:185)

2.3.1.2 ความหมาย (เอาเราะฮฺ)เชิงวิชาการ

นักนิติศาสตร์อิสลาม () บางท่านได้ให้ความหมายของเอาเราะฮฺว่า เอาเราะฮฺคือ อวัยวะที่จำเป็นต้องปกปิดในขณะละหมาดและไม่อนุญาตให้มองดูอวัยวะดังกล่าว (al-Sharbiniy, 1997:1/285)

กล่าวว่า “เป็นที่อนุญาตแก่ผู้ชายมองไปยังอวัยวะที่ปกคลุมแล้วต้องเปิดเผย เช่น ต้นคอ ศรีษะ ฝ่ามือทั้งสองและเท้าทั้งสองของมะหุรอมของเขา และไม่เป็นที่อนุญาตแก่เขาที่จะมองไปยังอวัยวะที่ปกคลุมแล้วต้องปกปิดเช่น หน้าอกและหลัง

ทัศนะที่สอง เอาเราะฮ์ของสตรีต่อมะหุรอมของนาง คืออวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้น ใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง ซึ่งอนุญาตให้ผู้ชายมองใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของสตรี ผู้เป็นมะหุรอมของเขาได้เป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัฮ์ฮับมาลีเกีย (al-Ghumatiy, 2003:78)

ท่านอิมาม อัลดัดดีร์³ (al-Dardir, 1998:1/402) กล่าวว่า “และเอาเราะฮ์สตรีต่อผู้ชายที่เป็นมะหุรอมของนางยกเว้น ใบหน้า ศรีษะ มือทั้งสองและเท้าของนาง ซึ่งไม่อนุญาตแก่นางเปิดเผย หน้าอกและเต้านมทั้งสองของนางแก่เขา และไม่อนุญาตแก่มะหุรอมของนาง เช่น พ่อของนางมองอวัยวะดังกล่าวของนาง”

ทัศนะที่สาม เอาเราะฮ์ของสตรีต่อมะหุรอมของนาง คืออวัยวะที่อยู่ระหว่างสะดือและเข่า จึงเป็นที่อนุญาตให้ผู้ชายที่เป็นมะหุรอมของสตรีมองไปยังนางได้ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นอวัยวะที่อยู่ตั้งแต่สะดือและเข่าเป็นทัศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามมัฮ์ฮับซาฟีอี

(al-Sharbiniy, 1997:1/285; al-Nawawiy, 1995:1/389; Umairah al-Qalyubbiy, 2003:1/259-260)

ท่านอิมาม อันนะวะวี⁴ (al-Nawawiy, 1995:7/24) กล่าวว่า “ผู้ที่เป็มะหุรอมไม่อนุญาตให้มองไปยังอวัยวะที่อยู่ระหว่างสะดือและเข่าของสตรีที่เขาเป็นมะหุรอม และอนุญาตแก่เขามองอวัยวะอื่นๆ นี่คืมัฮ์ฮับซาฟีอี และอีกทัศนะอนุญาตให้มองอวัยวะที่ถูกเปิดเผยขณะทำงาน”

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆมีดังนี้

³ คือ อับดุลบะรอเกด อะหมัด บุตรมุฮัมมัดอัลดัดดีร์ สังกัดมัฮ์ฮับมาลีเกีย เกิดปี ฮ.ศ.1127 เสียชีวิตปีฮ.ศ.1201 (al-Zirikliy, 1992:1/244)

⁴ คือ มุฮัซดีน อับชะกาเรีย ยาฮยา บุตรชะรอฟ อันนะวะวี อัลหิซามีย เกิดปี ค.ศ. 1233//631 ที่หมู่บ้านนะวาทางตอนใต้ของเมืองมะสก์ส ประเทศซีเรีย ท่านชานาญในฟิกฮ์มัฮ์ฮับซาฟีอี ท่านสามารถท่องจำหนังสือต่างๆ ได้จำนวนมากแม้ว่าจะสังกัดมัฮ์ฮับซาฟีอี แต่ท่านมิใช่มุอะตะฮิบ (ผู้คลั่งไคล้) ดังนั้นจึงพบในงานเขียนของท่านไม่ได้ตามทัศนะของมัฮ์ฮับซาฟีอีเสมอไป ดังที่จะพบได้ในหนังสืออัลมััจญ์มู และคำอธิบายเศาะเหียหุมุสลิมของท่าน ท่านเสียชีวิตในปี ค.ศ.1277/ฮ.ศ.676 มีอายุเพียง 43 ปีเท่านั้น (al-Zirikliy, 1992:8/149, al-Shirasiy, n.d.268-269)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَكَفَّظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَبْنَاؤِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّبَاعِينَ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا تُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(31:)

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมินะฮ์ให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ หรือที่มือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชาย

ที่ไม่รู้สึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่าให้เธอ กระที่บเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับ ของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

ในอายะฮ์นี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงห้ามสตรีผู้ศรัทธาไม่ให้เปิดเผยความงามอันพึง สงวนของพวกนางในเชิงที่ให้ความหมายกว้างๆทั่วไป แต่พระองค์ทรงได้ยกเว้นข้อห้ามดังกล่าว แก่บรรดาผู้ที่ถูกกล่าวถึงในอายะฮ์ ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นเป็นมะหุรอมของสตรี และการที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงยกเว้นข้อห้ามแก่บุคคลดังกล่าว เป็นการอนุมัติตามที่ปรากฏ

หลักฐานจากอัลหะดีษ

(()) ﷻ
() . :

ความว่า “ จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ฮานัมได้กล่าวว่า สาลิมผู้เป็นทาสได้สังกัด ของอับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์ยังคงอาศัยอยู่กับครอบครัวอับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์ในบ้านของพวกเรา บุตรสาวสุฮัยล(ภรรยาของอับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์) ได้มาหาท่านนบี ﷺ เธอกล่าวว่า สาลิมได้บรรลุนิสภาพและมีความคิดเป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่เขายังเข้าออกบ้าน เราเป็นปกติ ฉันเกรงว่าอับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์จะคิดในทางที่เสียหาย ท่านนบี ﷺ ได้ ตอบเธอว่า จงให้ฉันเขา(สาลิม) เพื่อให้เขาเป็นมะหุรอม อับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์จะได้ไม่ คิดในทางที่เสียหาย ต่อมาภรรยาของอับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์ได้กลับมาหาท่านนบี ﷺ อีก และนางได้กล่าวว่า ฉันได้ให้ฉันแก่เขา(สาลิม) ซึ่งอับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์ก็เข้าใจ เรื่องนี้ ” (บันทึกโดยMuslim,2000:3601)

⁵ คือ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ฮานัมบุตรสาวของอับดุลมุฮัมมัดฮุซัยฟะฮ์ ภรรยาของท่านนบีและเป็นมารดาของเหล่าศรัทธาชน ท่านหญิง เป็นผู้รายงานหะดีษจำนวนมากท่านหนึ่งจากบรรดาสะอหะบะฮ์ เสียชีวิตในปี ฮ.ศ. 57 บางสายรายงานปี ฮ.ศ. 58 (al-Asqalaniy,n.d.:7/186,al-Zirikliy,1992:3/240)

นั่นก็เฉพาะในยามที่มีความจำเป็นที่ต้องเปิดเผยมันออก เช่นในกรณีการซื้อขาย การเป็นพยาน และการคู่ตัวเพื่อการสู่ขอแต่งงาน เป็นต้น (al-Maqdisiy,1993:3/207)

นักวิชาการมีมติเอกฉันท์ว่าไม่อนุญาตให้มะหุรอมมองอวัยวะต่างๆของสตรี ยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง (al-Rahuniy,1997:3/344)

มีปรากฏในหนังสือAl-sharh Al-Sakir (al-Dardir,1998:1/402) เอาเราะฮฺสตรีต่อผู้ชายที่เป็นมะหุรอมของนาง ยกเว้น ใบหน้า ฝ่ามือ ศรีษะ มือทั้งสองและเท้า” ไม่อนุญาตให้สตรีเปิดเผย ออก หน้าอกของนางและอวัยวะอื่นๆแก่เขา และเป็นที่ต้องห้ามสำหรับมะหุรอมของนาง เช่น บิดาของนาง มองไปยังหน้าอกของนาง ถึงแม้ว่าการมองนั้นจะไม่ทำให้เกิดอารมณ์

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สาม

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สามได้นำหลักฐานจากอัลกุรอาน และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَحَفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۚ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ ۖ أَوْ آبَائِهِنَّ ۖ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ ۖ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ ۖ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ ۖ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ ۖ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ ۖ أَوْ نِسَائِهِنَّ ۖ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۖ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ ۖ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۚ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۚ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ حَمِيْعًا ۚ إِنَّهُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอมีนะฮ์ให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ หรือที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชายที่ไม่รู้จักทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสวณของผู้หญิง และอย่าให้เธอกระที่บเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

อายะฮ์ดังกล่าวข้างต้นบ่งบอกว่าสตรีนั้นพวกนางมีความงาม ความงามที่ปรากฏชัดเจนอนุญาตให้เปิดเผยได้ อวัยวะดังกล่าวนี้คือ ใบหน้า ฝ่ามือทั้งสอง ส่วนความงามที่อยู่ภายในต้องปกปิดไม่อนุญาตให้เผยมันนอกจากต่อผู้ที่อัลลอฮ์ได้ยกเว้นเอาไว้ในอายะฮ์ข้างต้น ซึ่งพระองค์ได้ยกเว้นสามี สตรีด้วยกันเอง บรรดาเด็กๆ และบุคคลอื่นๆ ที่ถูกกล่าวถึง ซึ่งบรรดานักวิชาการมีความเห็นพ้องกันว่าไม่อนุญาตให้ผู้ชายยกเว้นสามีมองอวัยวะเพศและทวารหนักของสตรี และไม่มีหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงสติปัญญาที่บ่งบอกถึงความต่างระหว่างเส้นผม คอ ข้อศอก แขนง และอก และความต่างระหว่างท้อง หลัง และขาอ่อน ดังนั้นอวัยวะต่างๆ เหล่านี้จึงไม่เป็นเอาระฮ์ฮ์

หลักฐานเชิงปัญญา

1. มติเอกฉันท์ของนักวิชาการที่ว่าไม่อนุญาตให้มองอวัยวะต่างๆ ของสตรียกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง (al-Ramliy, 1997: ก.ศ.6/188)

2. เนื่องจากว่าไม่อนุญาตให้มะหุรอมของสตรีแต่งงานกับนางตลอดไป ดังนั้นอนุญาตให้เขามองอวัยวะส่วนต่างๆ ของสตรีได้เช่นเดียวกับการมองผู้ชายต่อผู้ชายด้วยกัน (al-Nawawiy, 1996: 15/18; al-Sharbiniy, 1997: 1/285)

3. ไม่มีหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญาที่บ่งบอกถึงความต่างระหว่างเส้นผม คอ ข้อศอก แขน และอก และความต่างระหว่างท้อง หลัง และขาอ่อน ดังนั้นอวัยวะต่างๆเหล่านี้จึงไม่เป็นเอาระฮู

ทัศนะที่มีน้ำหนักมากกว่าตามทัศนะของผู้วิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงทัศนะต่างๆ พร้อมด้วยหลักฐานและเหตุผลที่กลุ่มต่างๆเหล่านั้นได้นำมาอ้างอิงแล้ว ทัศนะที่มีน้ำหนักมากกว่าตามทัศนะของผู้วิจัย คือ ทัศนะที่หนึ่ง ที่กล่าวว่า เอาระฮูของสตรีต่อมะหุรอม คืออวัยวะที่ปกติแล้วต้องปกปิด เช่น หน้าอก หลัง ท้อง และทวารทั้งสอง เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้คือ

1. การปะปนระหว่าง มะหุรอมในขณะที่มีการเย็บเยียนและในวาระอื่นๆนั้น เป็นสิ่งปกติ ดังนั้นการปกปิดอวัยวะความงามต่างๆที่ไม่ให้ปรากฏนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบาก ซึ่งความยากลำบากนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งของการอนุโลมในกฎหมายอิสลาม (al-Sargasiy,1993:10/149)

2. การที่ไม่อนุญาตให้ผู้ชายที่สามารถแต่งงานได้กับสตรีมองอวัยวะต่างๆของนางนั้น เนื่องมาจาก กล่าวว่าการมองนั้นจะนำมาซึ่งความปราดนาแห่งอารมณ์ใคร่ นำไปสู่การผิดประเวณี ส่วนการมองของมะหุรอมยังอวัยวะต่างๆนั้นไม่นำมาซึ่งอารมณ์ใคร่แต่ทว่าเป็นการมองด้วยความเอ็นดูและสงสารมากกว่า(al-Sargasiy,1993:10/148)

3. อวัยวะส่วนอื่นที่กล่าวมาไม่เป็นสิ่งจำเป็นที่มะหุรอมจะต้องไปมองอวัยวะดังกล่าว เพื่อรักษาไว้ซึ่งมารยาท บางครั้งการมองไปยังอวัยวะส่วนอื่นๆนั้นมันจะนำมาซึ่งความปราดนาแห่งอารมณ์ใคร่ ซึ่งการมองมะหุรอมด้วยอารมณ์ใคร่นั้นเป็นสิ่งต้องห้ามในทัศนะของนักวิชาการทั้งหมด

4. หลักฐานที่นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่ 2 และทัศนะที่ 3 นำมาอ้างอิงนั้นเป็นหลักฐานที่อ่อนเนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้คือ

1. หะดีษมีความว่า “ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ผู้หญิงนั้นเป็นเอาระฮู ” ที่นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่2นำมาอ้างอิงนั้นบ่งชี้ถึงขอบเขตเอาระฮูสตรีต่อผู้ชายที่สามารถแต่งงานกับนางได้ ไม่ใช่ขอบเขตเอาระฮูสตรีต่อมะหุรอมของนาง

2. การเปรียบเทียบขอบเขตเอาระฮูสตรีต่อมะหุรอมของนางกับขอบเขตเอาระฮูผู้ชายต่อผู้ชายนั้นเป็นการเปรียบเทียบที่ไร้ประโยชน์() จึงไม่สามารถนำมาเป็นหลักฐานได้

2.3.1.4 ขอบเขตเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อผู้ชายที่สามารถแต่งงานกับนางได้ (อัลอัญนะบีย)

นักนิติศาสตร์อิสลามมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าร่างกายทุกส่วนของสตรีเป็นเอาเราะฮฺ ยกเว้นใบหน้า ฝ่ามือและเท้า(al-Maqdisiy,1993:3/208)

ส่วนประเด็นขอบเขตเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อผู้ชายที่สามารถแต่งงานกับนางได้ (อัลอัญนะบีย) นักนิติศาสตร์อิสลาม มีความเห็นที่ต่างกันหลากหลายซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 3 ทักษะดังนี้คือ

ทักษะที่หนึ่ง นักนิติศาสตร์อิสลาม มีทักษะว่าขอบเขตของเอาเราะฮฺสตรีที่เป็นอิสรชนนั้นคือ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง เป็นทักษะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนใหญ่จากมัชฮับมาลิกีย์ ซาฟีอีย์ และเป็นทักษะหนึ่งของหะนะฟีย์(al-Sargasiy,1993:10/152;Ibn A'bidin,1998:1/72;al-kurnatiy,2003:78;Ibn rushd,1996:/115;al-Nawawiy,1995:1/389;al-Gasaliy ,2001:1/248-249;al-Mardawiy,1998:1/317;Ibn Qudamah,1999:2/286,al-Maqdisiy,1993:3/208)

ท่านอิมามมุฮัมมัด บิน อัลหะสัน (al-Shibaniy,1994:3/56) กล่าวว่า “สตรีที่เป็นอิสรชนนั้น เอาเราะฮฺของนางกับผู้ที่สามารถแต่งงานกับนางได้นั้นไม่เป็นที่อนุญาตแก่พวกผู้ชายเหล่านั้นที่จะมองอวัยวะที่ถูกเปิดเผยยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือ แต่เป็นที่อนุญาตแก่เขาที่จะมองไปยังใบหน้าและฝ่ามือของนาง ส่วนอวัยวะอื่น ๆ นั้นถือว่าไม่อนุญาตให้มองได้ นี่คืทักษะของอิมามอนุหะนีฟะฮฺ

ท่านอิมามอัลคุดูกี๊ กล่าวว่า(al-Dusuki,1998:1/214) “อวัยวะทั้งสอง(ใบหน้าและฝ่ามือ) นั้นไม่เป็นที่อนุญาตแก่เขาที่จะมองไปยังอวัยวะทั้งสองได้ โดยไม่มีข้อแตกต่างระหว่างฝ่ามือและหลังมือ แต่มีเงื่อนไขว่าการมองนั้นจะไม่นำมาซึ่งอันตรายและเจตนาของการมองนั้นไม่นำมาซึ่งอารมณ์ใคร่ หากการมองนำมาซึ่งอันตรายและอารมณ์ใคร่ก็ถือว่าเป็นที่ต้องห้ามด้วย

ท่านอิมามอิบนุกุดามะฮฺ (Ibn Qudamah,1999:2/286) กล่าวว่า การมองของผู้ชายไปยังสตรีนั้น ไม่อนุญาตให้เขามองเอาเราะฮฺของนาง โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ส่วนการมองไปยังใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของนางนั้นไม่อนุญาตถ้าหากจะเกิดอันตรายต่อตัวสตรี

⁶ คือ มุฮัมมัด บุตรอะรอฟะฮฺ อัลคุดูกี๊ อัลมาลิกีย์ สังกัดมัชฮับมาลิกีย์เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 1230 (Al-Zirikiy,1992:6/17)

ทัศนะที่สอง นักนิติศาสตร์อิสลามมีทัศนะว่าขอบเขตของเอาระฮะฮุดรีที่เป็นอิสระชนนั้นคือ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้า ฝ่ามือทั้งสอง และเท้าทั้งสองเป็นสายรายงานหนึ่งจากมัฮัยฮะนะฟีฮ์(al-Sargasiy,1993:10/152;Ibn A'bidin,1998:1/72)

ทัศนะที่สาม นักนิติศาสตร์อิสลามมีทัศนะว่าขอบเขตของเอาระฮะฮุดรีที่เป็นอิสระชนนั้นคือ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้าเป็นทัศนะหนึ่งของอิมมามอะหมัด (Ibn Qudamah,1999:6/557)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆมีดังนี้

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างอิงดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَكَحْفُنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมินะฮฺให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ หรือที่มีเอวของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชายที่ไม่รู้จักทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่าให้เธอกระที่บเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮฺเถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

มีรายงานจากท่านอิบนุอับบาส⁷ท่านได้อธิบายความว่า “ ความงามภายนอกคือ ไบหน้า การทวนตา การทาเทียนที่ฝ่ามือและการสวมแหวน ซึ่งสิ่งดังกล่าวส่วนมากจะปรากฏขณะอยู่ในบ้านของพวกนางซึ่งผู้ที่เข้าไปหานางบางครั้งอาจมองสิ่งดังกล่าว ” (al-Tabariy,1997:18/118;Ibn al-Arabi,1998:3/381;al-Qurtubiy,1993:11/152)

จากอายะฮฺดังกล่าวบ่งบอกว่า อนุญาตให้สตรีเปิดเผยไบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของนาง เนื่องจากว่าไบหน้าและฝ่ามือทั้งสองได้เนื่องจากอวัยวะทั้งสองโดยปกติจะเผยให้เห็น

หลักฐานจากอัลหะดีษ

ﷺ

)) :

((

(4104:)

⁷ คือ อับดุลลอฮฺ บุตรอับบาส บุตรอับดุลมุฏฏอลิบ บุตรฮาซิม บุตรมะนาฟ เสียชีวิตที่เมืองฏอฮอฟีปี ฮ.ศ. 68 บางสายรายงานปี ฮ.ศ. 73 มีอายุ 70 ปี บางสายรายงาน 71 ปี (al-Jazariy,1994:3/29,Ibn al-azir,n.d.3/192-195)

ความว่า “ จากท่านหญิงอาอิชะสุนางได้กล่าวว่า อัสมอา บินดิ อิบบักร ได้เข้าไปหาท่านรศูด رضي الله عنه ซึ่งนางได้สวมเสื้อผ้าที่บาง ท่านรศูด رضي الله عنه ได้ผินหลังให้กับนางแล้วท่านได้กล่าวว่า“โอ้อัสมอาแท้จริงแล้วสตรีนั้นเมื่อถึงวัยการมีประจำเดือน ไม่เป็นการเหมาะสมที่นางจะดูมองอวัยวะต่างๆของนาง ยกเว้นอวัยวะนี้และอวัยวะนี้” ท่านรศูดได้ชี้ไปยังใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของท่าน” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:4104)

จากหะดีษดังกล่าวการที่ท่านรศูดลอลอฮ์ได้ชี้ไปยังใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองนั้นเป็นสิ่งที่อนุญาตให้มองได้ ฉะนั้นเมื่ออนุญาตให้มอง ใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของสตรีได้อวัยวะดังกล่าวก็ไม่ใช่เอาระยะสุ

ﷺ

() :
) :

(
(2048:)

ความว่า “ ท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์⁸ กล่าวว่า ฉันได้เข้าร่วมละหมาดอีดกับท่านรศูด رضي الله عنه ซึ่งท่านได้เริ่มต้นด้วยการละหมาดก่อนที่จะกล่าวคุฏบะฮ์ โดยไม่มีการอะซานและอิกอมะฮ์ หลังจากนั้นท่านได้ลุกขึ้นโดยเอนกายพิงบิลาล ท่านรศูดได้สั่งให้ยามเเกรงต่ออัลลอลอฮ์ กระตุ้นให้เชื่อฟังต่ออัลลอลอฮ์ ตักเตือนผู้คน และได้ให้พวกเขารำลึกถึงอัลลอลอฮ์ ต่อมาท่านได้เดินไปยังสตรี ท่านได้ตักเตือนพวกนาง ให้พวกนางรำลึกถึงอัลลอลอฮ์ และท่านได้กล่าวว่า “ พวกเธอจงบริจาทานเถิด เนื่องจากพวกเธอส่วนมากเป็นเชื้อเพลิงของนรก” ได้มีสตรีนางหนึ่งที่แก้มของเธอแดงระริ่นขึ้นขึ้นระหว่างกลางของบรรดาสตรี นาง

⁸ คือ ญาบิร บุตร अबดุลลอฮ์ บุตรอัมร์ บุตรกะอูบอัลอันศอริย์อัลสะละมีย์ ท่านเป็นผู้รายงานหะดีษจำนวนมากท่านหนึ่งจากบรรดาสอหาบะฮ์ เคยร่วมทำสัจขานับอะเกาะบะฮ์ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 78 บางสาขารายงานปี 74 และบางสาขารายงานปี73 มีอายุ 74 ปี (al-Asqalaniy,1995:1/546)

กล่าวถามว่าเพราะเหตุใดโธ่-ท่านรสูลลอฮ์? ท่านรสูลตอบว่า “เพราะพวกเธอส่วนมากเป็นคนที่ชอบดีโพลิติกายไม่เชื่อฟังต่อสามี” ท่านญาบิรกล่าวว่าพวกนางได้บริจาคเครื่องประดับของพวกนางอันได้แก่ ต่างหู และแหวนโดยวางในเสื้อของบิลาล ” (บันทึกโดยMuslim,2000:2048)

จากหะดีษดังกล่าวการที่ท่านญาบิรบรรยายลักษณะใบหน้าของสตรีนางนั้นว่าเธอมีแก้มแดงระรื่นขณะที่ท่านนบิอยู่ในการณ์ ฉะนั้นถ้าหากใบหน้าของสตรีเป็นเอาเราะฮ์แล้วนั้นท่านนบิต้องห้ามท่านญาบิรไม่ให้มองใบหน้าของสตรีนางนั้น

หลักฐานเชิงปัญหา

1. สตรีจำเป็นต้องทำการค้าขายยื่นของและรับของโดยปกตินางไม่สามารถจะกระทำสิ่งดังกล่าวได้ นอกจากต้องเปิดใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของนาง ซึ่งการเปิดเผยอวัยวะดังกล่าวถือว่าเป็นที่อนุญาต (al-Kasaniy,1997:5/21;al-Zaila'iy,1993:6/17)
2. ถ้าหากใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองเป็นเอาเราะฮ์ แน่แน่นอนไม่เป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับนางที่จะสวมถุงมือ (al-Zaila'iy,1993:1/96)
3. สตรีขณะที่ประกอบพิธีหัจญ์นั้นไม่จำเป็นต้องปิดหน้าของนาง ฉะนั้นใบหน้าจึงไม่เป็นเอาเราะฮ์

หลักฐานทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มที่สองนำหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

1. ความเป็นอวัยวะที่ถูกยกเว้นจากเอาเราะฮ์ของสตรี เนื่องจากว่าเท่านั้นส่วนมากเป็นอวัยวะที่โดยปกติแล้วถูกเปิดเผยเช่นเดียวกับใบหน้า
2. ถ้าหากว่าสาเหตุของคำสั่งให้ปกปิดเอาเราะฮ์ของสตรี เนื่องจากว่าถ้าหากมองอวัยวะดังกล่าวจะทำให้เกิดอารมณ์ใคร่แล้ว ซึ่งการมองไปยังเท้าของสตรีจะไม่ทำให้เกิดอารมณ์ใคร่หากเปรียบเทียบกับมองไปยังใบหน้าของสตรี ในเมื่อใบหน้าไม่เป็นเอาเราะฮ์ทั้งๆที่การมองไปยังใบหน้านั้นจะทำให้เกิดอารมณ์ใคร่มากกว่า ฉะนั้นเท้าเป็นอวัยวะสมควรที่จะไม่เป็นเอาเราะฮ์ยิ่งกว่า

หลักฐานทัศนะที่สาม

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สามได้นำหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

ความว่า “ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)แก่บรรดามุอฺมินให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขา เขาลดต่ำ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา นั้นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ ” (อัลนุร:30)

ในอายะฮฺข้างต้นอัลลอฮฺทรงสั่งให้บรรดามุอฺมินลดสายตาพวกเขาให้ต่ำลงจากการมองสิ่งที่ต้องห้าม ซึ่งการมองนั้นเป็นสาเหตุของการเกิดอารมณ์ใคร่และนำมาซึ่งอันตราย บรรดานักวิชาการอรรถาธิบายอัลกุรอานได้ให้ทัศนะว่าแท้จริงการลดสายตาให้ต่ำนั้นคือการปิดตาโดยการไม่มองและนักวิชาการอรรถาธิบายอัลกุรอานส่วนมากมีทัศนะว่า ในอายะฮฺนี้มีความหมายว่า ส่วนหนึ่ง ซึ่งมันสอดคล้องกับเจตนาของอายะฮฺดังกล่าวนี้คือจำเป็นต้องลดสายตาจากการมองสิ่งที่ต้องห้าม ดังนั้นอายะฮฺนี้บ่งบอกว่าไม่อนุญาตให้ผู้ชายมองอวัยวะส่วนต่างๆของสตรีโดยไม่มีเหตุจำเป็น(Ibn al-Arabi, 1997:3/1365; al-Shuakaniy, 1988:4/22)

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاؤِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنَ

زِيَّتِهِنَّ^ج وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(31:) ﴿๓๑﴾

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุมีนะฮ์ให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศรีษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ หรือที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชายที่ไม่รู้สึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่าให้เธอกระที่บเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

อายะฮ์ข้างต้นอัลลอฮ์ได้ให้คำกริยากับลามานาฮียะฮ์ที่ใช้ในการห้าม เมื่อใดที่คำกริยาติดกับลามานาฮียะฮ์ที่ใช้ห้าม บ่งชี้ถึงการให้ละทิ้งสิ่งดังกล่าว และพื้นฐานเดิมของคำสั่งให้ละทิ้งนั้นคือการห้ามยกเว้นมีสภาพแวดล้อมมาเปลี่ยนแปลง (al-Shalkitiy,1996:6/595)

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ

عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ عَنِ اللَّهِ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿59﴾

ความว่า “ โอ้นบีเอ๋ย ! จงกล่าวแก่บรรดากริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกเขาดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่

พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้รักษาคู่ทรงเมตตาเสมอ ”
(อัลอะหฺซาบ:59)

ในอายะฮฺข้างต้นอัลลอฮฺทรงสั่งกับบรรดาภรรยาและลูกสาวของท่านนบี รวมทั้งสตรีผู้ศรัทธาทุกคนให้คลุมหิญาบ⁹ และญิลบาบคือมละฮะฮฺ ซึ่งข้อนี้ท่านอิบนุมัสอูดและท่านอื่นได้เรียกว่าอรรริดาหฺให้ปกปิดร่างกายทุกส่วน คำสั่งนั้นคือสิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม(วาญิบ) ดังนั้นจำเป็นต้องปิดหน้า

หลักฐานจากอัลหะดีษ

((ﷺ)) :
 ((ﷺ)) :
 ((() :
 (1334: 1855:)

ความว่า “ จากอับดุลลอฮฺ อิบน์ อับบาสกล่าวว่าอัลฟิฏลุเคยอาศัยพาหนะของท่านนบีﷺ โดยนั่งด้านหลัง มีสตรีนางหนึ่งจากเผ่าค็อษอัม อัลฟิฏลุได้มองไปยังนางและนางก็มองมายังอัลฟิฏลุ ท่านนบีﷺ จึงได้กลับหน้าของอัลฟิฏลุให้หันไปทางอื่น สตรีนางนั้นกล่าวว่าแท้จริงบทบัญญัติของอัลลอฮฺ(ฮัจญ์) หากบิดาของฉันชราภาพมากไม่สามารถนั่งบนพาหนะได้ ฉันจะทำฮัจญ์แทนท่านได้หรือไม่ ? ท่านนบีตอบว่าได้ เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นเมื่อคราวท่านนบีทำฮัจญ์อ้อลา ” (บันทึกโดยal-Bukhariy,2000:1855;Muslim,2000:1334)

หะดีษดังกล่าวข้างต้นท่านนบีได้กลับหน้าของอัลฟิฏลุให้หันไปทางอื่นเพื่อไม่ให้มองไปยังสตรีเผ่าค็อษอัม แสดงให้เห็นว่าใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของสตรีเป็นเอาระฮฺฮฺจึงไม่อนุญาตให้มอง

((ﷺ)) : ﷺ
 (1173:)

⁹ คือ อารมณ์สำหรับปกปิดเอาระฮฺฮฺอวัยวะอันพึงสงวนสำหรับสตรีตามบทบัญญัติอิสลาม

ความว่า “ จากท่านอับลลอฮฺจากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ผู้หญิงนั้นเป็นเอาระฮุ ละนั้นเมื่อนางออกจากบ้านไป ชายผู้นั้นจะเพ่งมองนางด้วยความยินดี(ที่จะได้ หลอกหลวงนาง) ” (บันทึกโดย al-Tirmidhiy,2000:1173)

จากหะดีษข้างต้นท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้หญิงนั้นเป็นเอาระฮุ” นั้นครอบคลุมถึงสตรีทุกคน ดังนั้นจึงบ่งชี้ว่าร่างกายทุกส่วนของสตรีนั้นเป็นเอาระฮุ ส่วนเหตุผลที่ยกเว้นใบหน้านั้นก็เฉพาะในยามที่มีความจำเป็นที่ต้องเปิดเผยมันออก เช่น ในกรณีการซื้อขาย การเป็นพยาน และการคู่ตัวเพื่อการสู่ขอแต่งงาน เป็นต้น (al-Maqdisiy,1993:3/207)

ทัศนะที่มีน้ำหนักตามความเห็นของผู้วิจัย

เมื่อพิจารณาของนักนิติศาสตร์อิสลามทั้งสามกลุ่มแล้ว เห็นว่าทัศนะที่น่าจะถูกต้องและมีน้ำหนักที่สุดตามทัศนะของผู้วิจัยคือ ทัศนะที่ 1 ที่มีทัศนะว่าขอบเขตของเอาระฮุสตรีที่เป็นอิสระชนนั้นคือ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองเนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้คือ

1.อายะฮ์อัลกุรอานที่นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้นำมาอ้างอิงนั้นอัลลอฮ์ห้ามสตรีมุสลิมะฮ์เผยความงามของพวกนาง ซึ่งการห้ามเปิดเผยความงามโดยนัยบ่งชี้ว่าห้ามเผยอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย นอกจากอวัยวะส่วนต่างๆที่อัลลอฮ์ทรงยกเว้น ในอายะฮ์ ซึ่งนักวิชาการมีความเห็นที่แตกต่างกันถึงความหมายของ“ความงาม” ในอายะฮ์ดังกล่าวที่อนุญาตให้สตรีเผยมัน ซึ่งนักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้ยึดตามความเห็นของท่านอิบนุอับบาส อิบนุอุมร์ และท่านหญิงอาอิชะฮ์อธิบายความหมายความ () ว่า สิ่งที่เปิดเผยจากมันคือใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง

2. ในอายะฮ์ดังกล่าวอัลลอฮ์ตรัสว่า () ซึ่ง () อัลคิมารมีความหมายว่าผ้าคลุมศรีษะ ฉะนั้นถ้าหากสตรีดึงผ้าคลุมศรีษะของนางถึงหน้าอกคอ หู คางก็จะถูกปิดไปด้วย อายะฮ์นี้บ่งชี้ว่าสตรีมุสลิมะฮ์ถูกสั่งให้ปกปิดศรีษะ คอ และหน้าอกด้วยผ้าคลุม แต่พวกนางไม่ถูกสั่งให้ปกปิดใบหน้าของนาง ดังนั้นใบหน้าของสตรีจึงไม่เป็นเอาระฮุ แต่ทว่ามันคืออวัยวะภายนอกที่เปิดเผยไม่จำเป็นต้องปิดมัน

3. จากความหะดีษที่รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์ขณะที่ท่านหญิงอัสมอาฮ์เข้าไปหาท่านรَسُول ﷺ โดยที่นางสวมเสื้อผ้าที่บาง ท่านได้ผินหลังให้กับนางแล้วได้กล่าวว่า“โอ้อัสมาฮ์ แท้จริงแล้วสตรีนั้นเมื่อถึงวัยการมีประจำเดือนไม่เป็นการเหมาะสมที่นางจะถูกมองอวัยวะต่างๆของนาง แล้วท่านๆได้ชี้ไปยังใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของท่าน เป็นการชี้ชัดว่าเอาระฮุของสตรีนั้นคืออวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของนาง

4. ท่านรศูด ﷺ ห้ามสตรีที่ครองฮิสรอมไม่ให้ปิดหน้าและไม่ให้สวมถุงมือ

2.3.1.5 ขอบเขตเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อเด็ก

ลักษณะของเด็กสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท คือเด็กไร้เดียงสา และเด็กที่เข้าสู่วัยบรรลุนิติภาวะ

เด็กไร้เดียงสา คือเด็กที่ยังไม่มีอารมณ์ปรารถนาต่อสตรี

1. ขอบเขตเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อเด็กไร้เดียงสา

นักนิติศาสตร์อิสลามมัชฮับหะนะฟีฮ์ ซาฟีอีฮ์ และมัชฮับหัมบะลีฮ์ มีมติว่าเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อเด็กไร้เดียงสา คือทวารหนักและทวารเบา ดังนั้นจึงอนุญาตให้สตรีเปิดเผยอวัยวะส่วนอื่นของนางต่อเด็กไร้เดียงสาได้ (al-Kasaniy,1997:5/123;al-Nawawiy,1995:7:22;Ibn Qudamah,2000:3/6)

ท่านอิมามอัลกาซานีย์¹⁰ (al-Kasaniy,1997:5/123) กล่าวว่า“ถ้าหากเด็กไร้เดียงสายังไม่มีความปรารถนาต่อสตรี ก็เป็นที่อนุโลมให้นางเผยความงามของนางต่อพวกเขา”

ท่านอิมามอันนะวะวีฮ์ (al-Nawawiy,1995:7/22) กล่าวว่า“เด็กเล็กที่ยังไม่รู้จักเอาเราะฮฺของสตรี อนุโลมให้สตรีไม่คลุมอวัยวะต่อหน้าพวกเขา”

ท่านอิมามอิบนุกุดามะฮ์ (Ibn Qudamah,2000:3/6) กล่าวว่า“เด็กเล็กที่ยังไม่รู้จักแยกแยะดีชั่วนั้น สตรีไม่จำเป็นต้องปกปิดเอาเราะฮฺของพวกต่อหน้าพวกเขา”

บรรดานักนิติศาสตร์อิสลามดังกล่าวข้างต้น ได้ยกหลักฐานมาอ้างดังนี้คือ

ﷺ

ﷺ

(5744:)

ความว่า จากท่านญาบิรกล่าวว่า “ท่านอุมมุสะละมะฮฺอนุญาตท่านรศูด ﷺ เพื่อรอกเลือด ท่าน นบี ﷺ ได้สั่งให้อบูฏ็อยบะฮฺรอกเลือดให้นาง ท่านญาบิรกล่าวว่าเสมือนฉันได้ยินท่านรศูดลอสุดกล่าวว่า “อบูฏ็อยบะฮฺนั้นเป็นที่

¹⁰ คือ อะลาอัคดีน อิบน์ บุคร์ บุตรมัศฮูด อัลกาซานีย์ สังกัดมัชฮับหะนะฟีฮ์ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 587 (al-Suduniy,1992:327)

น้องร่วมแม่นมเดียวกันกับอุมมุสะละมะฮฺ หรือว่าเขาเป็นเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะ ” (บันทึกโดยMuslim,2000:5744)

การที่ท่านรศูล ﷺ กล่าวว่า อับดุลอัยยะฮฺนั้นเป็นพี่น้องร่วมแม่นมเดียวกันกับ
อุมมุสะละมะฮฺ หรือว่าเขาเป็นเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ดังนั้นท่านรศูล ﷺ จึงสั่งให้เขากรอก
เลือดให้แก่อุมมุสะละมะฮฺ บ่งบอกว่าอนุญาตให้เด็กไร้เดียงสามองอวัยวะบางส่วนของสตรี
เช่นเดียวกับการมองของมะหฺรอมของนางต่อนาง นั่นคืออวัยวะที่ปกคลุมแล้วถูกเปิดเผย(Ibn
Qudamah,1999:6/557; Duwaiyan,2000:2/139)

2.ขอบเขตเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อเด็กที่เข้าสู่วัยบรรลุนิติภาวะ

ในชีวิตประจำวันของมุสลิมะฮฺนั้นนางต้องพบปะผู้คนมากมายหนึ่งในนั้นคือเด็กที่
เข้าสู่วัยบรรลุนิติภาวะ จึงจำเป็นต้องศึกษาขอบเขตเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อเด็กที่เข้าสู่วัยบรรลุนิติ
ภาวะ ซึ่งในประเด็นปัญหานี้ นักนิติศาสตร์อิสลามมีทัศนะที่ต่างกันสามารถสรุปได้ 3 ทัศนะดังนี้คือ

ทัศนะที่หนึ่ง มีทัศนะว่า เอาเราะฮฺของสตรีที่มีต่อเด็กที่เข้าสู่วัยบรรลุนิติภาวะ
เหมือนกับผู้ที่บรรลุนิติภาวะซึ่งจำเป็นที่สตรีต้องปกปิดเอาเราะฮฺของนาง กล่าวคือทุกส่วนของ
ร่างกายยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง ซึ่งเป็นทัศนะของนักวิชาการมัชฮับหะนะฟียะ เป็น
ความเห็นส่วนใหญ่ของนักนิติศาสตร์อิสลามสังกัดมัชฮับมาลิกียะฮฺ ซาฟีอียะฮฺและสายรายงานหนึ่ง
จากมัชฮับหัมบะลียะ(al-Kasaniy,1997:5/123;Ibn A’bedin,1998:2/71;al-Dusukiy,1997:2/215;al-
Kurashiy,1997:463;al-Sharbiniy,1997: 3/130;Ibn Qudamah,1999:6/557;al-Bahutiy,1999:5/14)

ท่านอิมามอัลกะซานียะฮฺ(al-Kasaniy,1997:5/123) กล่าวว่า “ส่วนเด็กที่รู้จักแบ่งแยก
ระหว่างเอาเราะฮฺและอวัยวะอื่นๆ และเด็กที่เข้าสู่วัยหนุ่มไม่อนุโลมให้สตรีจะเผยเอาเราะฮฺของนาง
ต่อพวกเขา”

ท่านอิมามอับดุลญญาร (Ibn al-Najjar,1997:2/153)กล่าวว่า “เด็กที่รู้จักแยกแยะ
ที่ยังไม่มีอารมณ์ปรารถนาต่อสตรี ขอบเขตก็คือ เหมือนกับสตรีกับสตรีด้วยกัน ถ้าหากเด็กนั้นมี
อารมณ์ปรารถนาแล้ว และเด็กผู้หญิงอายุเก้าปี ต่อผู้ชายนั้นเหมือนกับมะหฺรอมของนาง”

ทัศนะที่สอง เอาเราะฮฺของสตรีที่มีต่อเด็กที่เข้าสู่วัยบรรลุนิติภาวะ คืออวัยวะทุก
ส่วนของนางยกเว้นใบหน้า ฝ่ามือทั้งสองและเท้าทั้งสอง เป็นสายรายงานจากอิมามอับดุลอะฮฺมัด
และนักวิชาการสังกัดมัชฮับมาลิกียะฮฺส่วนหนึ่ง(al-Kasaniy,1997:5/123;Ibn A’bedin,1998:2/71;al-
Attab,1977:1/499)

ทัศนะที่สาม เอาเราะฮฺของสตรีที่มีต่อเด็กที่เข้าสู่วัยบรรลุนิติภาวะ คืออวัยวะทุก
ส่วนของนางยกเว้นใบหน้า เป็นทัศนะของอิมามอะหฺมัด(Ibn Qudamah,1999:6/557)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَتَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِمُخْمَرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا تَحْفَظْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(31:) ﴿๓๑﴾

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมินะฮฺให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศรีษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ หรือที่มือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชาย

ที่ไม่รู้สึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่าให้เธอ กระเทียมเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับ ของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ สตรีที่ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

ในอายะฮ์ดังกล่าวอัลลอฮ์ทรงห้ามสตรีผู้ศรัทธาไม่ให้เปิดเผยเครื่องประดับของ นาง ซึ่งการห้ามเปิดเผยเครื่องประดับนั้นเป็นการห้ามเปิดเผยอวัยวะต่างๆของร่างกายด้วย เนื่องจากว่าเครื่องประดับนั้นถูกประดับที่ร่างกาย ไม่นอญญาตให้มองไปยังอวัยวะดังกล่าวยกเว้นผู้ที่ ถูกกล่าวถึงเพื่อยกเว้นในอายะฮ์ข้างต้น และอัลลอฮ์ทรงยกเว้นอวัยวะที่โดยปกติแล้วถูกเปิดเผยนั้น คือ ใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง(al-Kasaniy,1997:5/123,Ibn al-Arabi,1997:3/1368)

หลักฐานจากอัลหะดีษ

ﷺ

) : ﷺ
((

(4104:

ความว่า “ จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ กล่าวว่า อัสมอา บินดี อบีบักร ได้เข้าไปหา ท่านรสุล ﷺ ซึ่งนางได้สวมเสื้อผ้าที่บาง ท่านรสุล ﷺ ได้ผินหลังให้กับนาง แล้วท่านได้กล่าวว่า“โอ้อัสมอาแท้จริงแล้วสตรีนั้นเมื่อถึงวัยการมีประจำเดือน ไม่เป็นการเหมาะสมที่นางจะถูกมองอวัยวะต่างๆของนาง ยกเว้นอวัยวะนี้และ อวัยวะนี้”ท่านรสุลได้ชี้ไปยัง ใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของท่าน” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:4104)

จากหะดีษดังกล่าวการที่ท่านรสุลุลลอฮ์ได้ชี้ไปยังใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองนั้นเป็นสิ่งที่นอญญาตให้มองได้ ฉะนั้นเมื่อนอญญาตให้มอง ใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของสตรีได้อวัยวะดังกล่าวก็เป็นเอาระฮ์

ﷺ

3. สตรีขณะที่ประกอบพิธีหัจญ์นั้นไม่จำเป็นต้องปิดหน้าของนาง ฉะนั้นใบหน้าจึงไม่เป็นเอาระฮู

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สองนำหลักฐานจากอัลกุรอานและหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَحَفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَىٰ الْأَرْزِقِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْوَالِدِ الَّذِينَ لَمْ يُظْهِرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(31:) ﴿n﴾

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมินะฮฺให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของ

พวกเธอ หรือที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชายที่ไม่รู้สึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสวณของผู้หญิง และอย่าให้เธอกระต๊อบเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮฺเถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

ในอายะฮ์ดังกล่าวอัลลอฮฺทรงห้ามสตรีผู้ศรัทธาไม่ให้เปิดเผยเครื่องประดับของนาง ซึ่งการห้ามเปิดเผยเครื่องประดับนั้นเป็นการห้ามเปิดเผยอวัยวะต่างๆของร่างกายด้วย เนื่องจากว่าเครื่องประดับนั้นถูกประดับที่ร่างกาย ไม่นอนุญาตให้มองไปยังอวัยวะดังกล่าวยกเว้นผู้ที่ถูกกล่าวถึงเพื่อยกเว้นในอายะฮ์ข้างต้น และอัลลอฮฺทรงยกเว้นอวัยวะที่โดยปกติแล้วถูกเปิดเผยนั้นคือใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง และอัลลอฮฺทรงห้ามสตรีเปิดเผยเครื่องประดับแต่พระองค์ทรงยกเว้นสิ่งที่ควรเปิดเผยได้ซึ่งเท้าทั้งสองเป็นสิ่งที่ควรเปิดเผยได้ เนื่องจากว่าขณะที่สตรีเดินนั้นเท้าของนางจะปรากฏ(al-Kasaniy,1997:5 /123;Ibn al-Arabiyy,1997:3/1368)

หลักฐานเชิงปัญญา

1. เท้าเป็นอวัยวะที่ถูกยกเว้นจากเอวเราะฮ์ของสตรี เนื่องจากว่าเท้านั้นส่วนมากเป็นอวัยวะที่โดยปกติแล้วถูกเปิดเผยเช่นเดียวกับใบหน้า
2. ถ้าหากว่าสาเหตุของคำสั่งให้ปกปิดเอวเราะฮ์ของสตรี เนื่องจากว่าถ้าหากมองอวัยวะดังกล่าวจะทำให้เกิดอารมณ์ใคร่แล้ว ซึ่งการมองไปยังเท้าของสตรีจะไม่ทำให้เกิดอารมณ์ใคร่หากเปรียบเทียบกับการมองไปยังใบหน้าของสตรี ในเมื่อใบหน้าไม่เป็นเอวเราะฮ์ทุกอย่างที่การมองไปยังใบหน้านั้นจะทำให้เกิดอารมณ์ใคร่มากกว่า ดังนั้นเท้าเป็นอวัยวะสมควรที่จะไม่เป็นเอวเราะฮ์ยิ่งกว่า

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สาม

นักนิติศาสตร์อิสลามทัศนะที่สามนำหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (30:)

ความว่า “ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)แก่บรรดามุอมีนให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้พวกเขา รักษาทวารของพวกเขา นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ ” (อันนุร : 30)

ในอายะฮฺข้างต้นอัลลอฮฺทรงสั่งให้บรรดามุอมีนลดสายตาพวกเขาให้ต่ำลงจากการมองสิ่งที่ต้องห้าม ซึ่งการมองนั้นเป็นสาเหตุของการเกิดอารมณ์ใคร่และนำมาซึ่งอันตราย บรรดานักวิชาการอรรถาธิบายอัลกุรอานได้ให้ทัศนะว่าแท้จริงการลดสายตาให้ต่ำนั้นคือการปิดตาโดยการไม่มองและนักวิชาการอรรถาธิบายอัลกุรอานส่วนมากมีทัศนะว่า ในอายะฮฺนี้มีความหมายว่า ส่วนหนึ่ง ซึ่งมันสอดคล้องกับเจตนาของอายะฮฺดังกล่าวนี้คือจำเป็นต้องลดสายตาจากการมองสิ่งที่ต้องห้าม ดังนั้นอายะฮฺนี้บ่งบอกว่าไม่อนุญาตให้ผู้ชายมองอวัยวะส่วนต่างๆของสตรีโดยไม่มีเหตุจำเป็น(Ibn al-Arabiyy,1997:3/1365,al-Shuakaniyy,1988:4/22)

หลักฐานจากอัลหะดีษ

ﷺ

ﷺ

((

() :

(1334: 1855:)

ความว่า “ จากอับดุลลอฮฺ อิบน์ อับบาสะกล่าวว่าอัลฟิฏลุเคาะอาศียพาหนะของท่านบีﷺ โดยนั่งด้านหลัง มีสตรีนางหนึ่งจากเผ่าค็อษอัม อัลฟิฏลุได้มองไปยังนางและนางก็มองมายังอัลฟิฏลุ ท่านนบีﷺ จึงได้กลับหน้าของอัลฟิฏลุให้หันไปทางอื่น สตรีนางนั้นกล่าวว่าแท้จริงบทบัญญัติของอัลลอฮฺ(ฮัจญ์) หากบิดาของฉันชราภาพมากไม่สามารถนั่งบนพาหนะได้ ฉันจะทำฮัจญ์แทนท่าน

ได้หรือไม่? ท่านนบีตอบว่าได้ เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นเมื่อคราวที่ท่านนบีทำ
ฮัจญ์ออาลา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย, 2000:1855; มุสลิม, 2000:1334)

ในหะดีษข้างต้นท่านนบีﷺ ได้กลับหน้าของอัลฟิฏลุให้หันไปทางอื่น ไม่ให้มองไป
ยังสตรีเผ่าคอยฮัมมานงันมิใช่เพื่ออื่นใด แต่เนื่องจากว่าไม่อนุญาตให้ผู้ชายมองอวัยวะส่วนต่างๆ
ของสตรีโดยไม่มีเหตุจำเป็น

หลักฐานเชิงปัญญา

ใช้หลักการเทียบเคียงระหว่างกับใบหน้าและฝ่ามือ เนื่องจากอวัยวะทั้งสามอย่างมี
ความจำเป็นที่ต้องเปิดเผยในหลายกรณีเช่นเดียวกัน(al-Zuhailiy, 1989:1/584)

ทัศนะที่มีน้ำหนักตามความเห็นของผู้วิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงหลักฐานของทั้งสองทัศนะแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าทัศนะ
ที่หนึ่งที่กล่าวว่า เอราระฮ์ของสตรีต่อเด็กที่ย่างเข้าสู่วัยหนุ่มนั้นคือ อวัยวะทุกส่วนยกเว้นใบหน้า
และฝ่ามือ เนื่องจากเหตุผลดังนี้คือ

1. อายะฮ์อัลกุรอานที่นักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้นำมาอ้างนั้นอัลลอฮ์ห้ามสตรี
มุสลิมะฮ์เผยความงามของพวกนาง ซึ่งการห้ามเปิดเผยความงามโดยนัยบ่งชี้ว่าห้ามเผยอวัยวะส่วน
ต่างๆของร่างกาย นอกจากอวัยวะส่วนต่างๆที่อัลลอฮ์ทรงยกเว้นในอายะฮ์ ซึ่งนักวิชาการมีความเห็น
ที่แตกต่างกันถึงความหมายของ“ความงาม” ในอายะฮ์ดังกล่าวที่อนุญาตให้สตรีเผยมัน ซึ่งนัก
นิติศาสตร์อิสลามกลุ่มนี้ยึดตามความเห็นของท่านอิบนุอับบาส อิบนุอุมร์ และท่านหญิงอาอิชะฮ์
อธิบายความหมายความ () ว่า สิ่งที่เปิดเผยจากมันคือใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง

2. ในอายะฮ์ดังกล่าวอัลลอฮ์ตรัสว่า () ซึ่ง
() อัลคิมารมีความหมายว่าผ้าคลุมศรีษะ ฉะนั้นถ้าหากสตรีดึงผ้าคลุมศรีษะของนางถึงหน้าอก
คอ หู คางก็จะถูกปิดไปด้วย อายะฮ์นี้บ่งชี้ว่าสตรีมุสลิมะฮ์ถูกสั่งให้ปกปิดศรีษะ คอ และหน้าอกด้วย
ผ้าคลุม แต่พวกนางไม่ถูกสั่งให้ปกปิดใบหน้าของนาง ดังนั้นใบหน้าของสตรีจึงไม่เป็นเอาระฮ์ แต่
ทว่ามันคืออวัยวะภายนอกที่เปิดเผยไม่จำเป็นต้องปิดมัน

3. จากความหะดีษที่รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์ขณะที่ท่านหญิงอัสมาอุเข้าไป
หาท่านรศูลﷺ โดยที่นางสวมเสื้อผ้าที่บาง ท่านได้ผินหลังให้กับนางแล้วได้กล่าวว่า“โอ้อัสมาอุ
แท้จริงแล้วสตรีนั้นเมื่อถึงวัยการมีประจำเดือนไม่เป็นการเหมาะสมที่นางจะถูกมองอวัยวะต่างๆ

ของนาง แล้วท่านๆได้ชี้ไปยังใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของท่าน เป็นการชี้ชัดว่าเอาระยะสุขของสตรีนั้นคืออวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองของนาง

4. ท่านรศูต^{๑๑} ห้ามสตรีที่ครองเอี๊ยมหรือมัมไม่ให้ปิดหน้าและไม่ให้สวมถุงมือ

2.3.1.6 ขอบเขตเอาระยะสุขของสตรีมุสลิมะฮ์ต่อสตรีมุสลิมะฮ์ด้วยกันเอง

การใช้ชีวิตประจำวันของมุสลิมะฮ์นั้นจำเป็นต้องพบปะและสนทนากับผู้คน โดยเฉพาะกับมุสลิมะฮ์ด้วยกันเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงได้บัญญัติข้อกำหนดมาเพื่อดำรงไว้ซึ่งสิทธิต่างๆของบุคคลในหลายๆด้าน รวมทั้งในเรื่องขอบเขตของเอาระยะสุขของสตรีมุสลิมะฮ์ที่มีต่อมุสลิมะฮ์ด้วยกันเอง ท่านอิมามอันนะวะวีย์(al-Nawawiy,1995:1/284)กล่าวว่า“จำเป็นที่สตรีมุสลิมะฮ์จะต้องปกปิดเอาระยะสุขของนางต่อสตรีด้วยกันเอง โดยใช้สิ่งปกปิดร่างกายของนางจากสายตาของผู้อื่นที่ทำให้ไม่สามารถมองเห็นสีผิวของนางได้ แม้จะด้วยการสวมเสื้อผ้าบางๆก็ตาม”

ในประเด็นขอบเขตเอาระยะสุขของสตรีมุสลิมะฮ์ที่มีต่อมุสลิมะฮ์ด้วยกันเองนั้นนักนิติศาสตร์อิสลามมีความเห็นที่ต่างกันแบ่งออกเป็น 2 ทศนะ ดังนี้คือ

ทศนะที่หนึ่ง เอาระยะสุขของสตรีมุสลิมะฮ์ต่อสตรีมุสลิมะฮ์ด้วยกันเองนั้นก็คืออวัยวะที่อยู่ระหว่างสะดือและเข่า เป็นทศนะของนักนิติศาสตร์อิสลามส่วนใหญ่จากมัชฮับมาลิกีย์ ซาฟีอีย์ หัมบะลีฮ์ และสายรายงานที่แพร่หลายในมัชฮับหะนะฟีฮ์(al-Kasaniy,1997:5/123;al-Sharbiniy,1997:3/131;al-Nawawiy,1996:15/18;al-Bahutiy,1999:5/15)

ทศนะที่สอง สตรีมุสลิมะฮ์อนุญาตให้มองสตรีมุสลิมะฮ์ด้วยกันเองเช่นการมองผู้ชายต่อมะฮฺรอมของเขาก็คืออวัยวะที่ปกคลุมแล้วถูกเปิดเผย เช่นผม ออก แขน ขาและเท้า ส่วนอวัยวะที่ปกคลุมแล้วต้องปกปิดนั้นไม่อนุญาตให้มองเช่น ท้องและหลังเป็นต้น เป็นทศนะหนึ่งที่มีการรายงานในมัชฮับหะนะฟีฮ์ (al-Sarkhasiy,1993:10/147;al-Zaila'iy,1993:6/18)

ท่าน อิมามอัลซัรกาซี¹¹ (al-Zarqasiy,1993:10/147) กล่าวว่า“มีนักวิชาการบางกลุ่มกล่าวว่า การมองของสตรีต่อสตรีด้วยกันนั้น ดังเช่นการมองผู้ชายต่อมะฮฺรอม ของเขาซึ่งไม่อนุญาตให้มองไปยังหลังและท้องของนาง”

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทศนะต่างๆมีดังนี้คือ

¹¹ คือ ชัมสุคดิน มุฮัมมัด บุตรอะหมัด อัลซัรกาซี เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 490 สังกัดมัชฮับหะนะฟีฮ์ (al-Hindiyy,n.d. 8/237)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามในทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลกุรอานอัลหะดีษและหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างอิงนี้ คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ خُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۗ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۗ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۗ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾﴾

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอิมินะฮฺให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอหรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ หรือที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนผู้ชายที่ไม่รู้ศึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสวางนของผู้หญิง และอย่า

ให้เธอกระเทิบเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดใน
เครื่องประดับของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮ์เถิด
โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

จากอายะฮ์ดังกล่าวข้างต้นอัลลอฮ์ตรัสความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่
บรรดามุอฺมินะฮ์ให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาตัวารของพวกเธอ
และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุม
ศรีษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่
สามีของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ
หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชาย
ของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ ” อัลลอฮ์ใช้
ให้สตรีมุสลิมะฮ์ปกปิดกายของเธอจากบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงยกเว้น

หลักฐานจากอัลหะดีษ

ﷺ

:

))

((

(2793:)

ความว่า “ จากท่านอับดุลเราะหฺมาน บิน อบี สอิด อัลคูรียฺ จากบิดาของเขา
ซึ่งได้เล่าว่าท่านรสูล ﷺ กล่าวว่า “ไม่อนุญาตให้ผู้ชายมองไปยังเอวของ
ผู้ชาย ไม่อนุญาตให้สตรีมองไปยังเอวของสตรี ไม่อนุญาตให้ผู้ชายกับ
ผู้ชายนอนในผ้าห่มผืนเดียวกัน และไม่อนุญาตให้สตรีกับสตรีนอนในผ้าห่ม
ผืน เดียวกัน ” (บันทึกโดยal-Tirmidhiy,2000:2793)

ในหะดีษดังกล่าวว่า ท่านรสูล ﷺ ได้ห้ามสตรีมองเอวของสตรีด้วยกัน โดย
คำสั่งห้ามนั้นบ่งบอกถึงการห้ามมองเอวของอวัยวะที่อยู่ระหว่างสะดือและเข่าขึ้นเนื่องจากว่า
อวัยวะดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งจากเอวของเธอ

:

: ((

))

))

:

(2794:) ((

ความว่า “ บะฮุ บิน หะกิม จากบิดาของเขา จากปู่ของเขาได้กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านนบีว่าเราต้องปกปิดเอาเราะฮฺของเราตลอดเวลาเว้นแต่ขณะที่เรา่วมประเวณีกับภรรยาหรือกับผู้ที่เรถือสิทธิไว้ ในมือของเราเท่านั้นหรือ? ท่านนบีตอบว่า “ ท่านจงรักษาเอาเราะฮฺของท่านมิให้ผู้ใดเห็นนอกจากภรรยาหรือผู้ที่ท่านถือสิทธิไว้ ในมือของท่าน(ทาสี) ฉันได้ถามท่านนบี ﷺ อีกต่อไปว่า โอ้ท่านรสูลลอสุด้าหากพวกเราอยู่ด้วยกันในกลุ่มของเราเล่า? ท่านนบี ﷺ จึงตอบว่า “ ถ้าหากท่านสามารถที่จะไม่ให้ผู้ใดเห็นมันได้ก็จงทำเสีย” ฉันถามท่านนบี ﷺ อีกว่า โอ้ นบีของอัลลอสุด เมื่อพวกเราอยู่คนเดียวเพียงลำพังละ ? ท่านนบี ﷺ ตอบว่า “อัลลอสุดนั้นควรแก่การละอายเหนือกว่ามนุษย์ทั้งมวล ”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy,2000:2794)

จากคำตอบของท่านนบีหลังจากที่ท่านถูกถามว่า โอินบีของอัลลอสุด เมื่อคนเดียวจากพวกเราอยู่คนเดียว ? ความว่า“อัลลอสุดมีสิทธิยิ่งที่จะถูกละอายจากมนุษย์มากกว่า” นั้นแม้กระทั่งเขาอยู่คนเดียวเขาจำเป็นต้องปกปิดเอาเราะฮฺของเขา

หลักฐานเชิงปัญญา

เนื่องจากการมองของสตรีไปยังอวัยวะส่วนต่างๆของสตรียกเว้นอวัยวะที่อยู่ระหว่างสะดือและเข้านั้น ไม่นำมาซึ่งอารมณ์ใคร่และไม่นำมาซึ่งพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดอันตราย ถ้าหากว่าเสี่ยงต่อพฤติกรรมดังกล่าวการมองก็เป็นที่ต้องห้ามด้วย(al- Kasaniy,1997:5/124;Ibn Abidin,1998: 6/37)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามในทัศนะที่สองได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษมาอ้างดังนี้คือ

)): ﷺ

(4011:) ((

ความว่า “ จากท่านอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ ท่านรศูลได้กล่าวว่า “ แผ่นดินของบุคคลที่ไม่ใช่อาหรับจะถูกพิชิตแก่พวกท่าน พวกท่านจะพบสิ่งหนึ่งถูกเรียกว่าสถานที่อาบน้ำ ฉะนั้นผู้ชายอย่าได้เข้าไปในสถานที่ดังกล่าวยกเว้นต้องสวมผ้า และจงห้ามสตรีอย่าให้เข้าสถานที่ดังกล่าว ยกเว้นผู้ที่เจ็บป่วยและผู้ที่มึนเลือด หลังการคลอดบุตร (นิฟาซ) ” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:4011)

ในหะดีษ ดังกล่าวของท่านรศูลได้กล่าวความว่า“ ฉะนั้นผู้ชายอย่าได้เข้าไปในสถานที่ดังกล่าวยกเว้นต้องสวมผ้า และจงห้ามสตรีอย่าให้เข้าสถานที่ดังกล่าว ยกเว้นผู้ที่เจ็บป่วยและผู้ที่มึนเลือดหลังการคลอดบุตร (นิฟาซ) ” บ่งบอกว่าห้ามไม่ให้สตรีมุสลิมะฮฺเปิดเผยอวัยวะต่างๆต่อหน้าสตรีมุสลิมะฮฺด้วยกันเอง เนื่องจากว่าอวัยวะดังกล่าวเป็นเอาเราะฮฺ

ทัศนะที่มีน้ำหนักรวมตามความเห็นของผู้วิจัย

ทัศนะที่มีน้ำหนักรวมมากกว่าตามความเห็นของผู้วิจัยคือ ทัศนะของกลุ่มที่หนึ่ง กล่าวคือเอาเราะฮฺของสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีมุสลิมะฮฺด้วยกันเองก็คืออวัยวะที่อยู่ระหว่างสะดือและเข้าเนื่องจากหลักฐานและเหตุผลดังนี้คือ

เนื่องจากว่าพื้นฐานเดิมั้น สตรีคือสิ่งที่ต้องปกปิดตั้งแต่มวยผมจนกระทั่งเท้าของนาง ดังที่ท่านรศูล ﷺ ได้กล่าวว่า (()) ความว่า “ สตรีนั้นเป็นสิ่งที่ต้องปกปิด ” หลังจากนั้นได้อนุญาตให้มองไปในอวัยวะบางส่วน เนื่องจากความจำเป็น เป็นการเมตตาแก่ผู้คน ดังนั้นการมองสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีมุสลิมะฮฺเนื่องจากความจำเป็นนั้นเป็นที่อนุญาต และการปะปนระหว่างสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีมุสลิมะฮฺด้วยกันนั้นเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ ฉะนั้นบางครั้งอาจนำไปสู่การมองอวัยวะซึ่งกันและกัน แต่การมองของสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีมุสลิมะฮฺนั้นไม่นำมาซึ่งอารมณ์ปรารถนา

2.3.1.7. ขอบเขตเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีผู้ปฏิบัติศรัทธา (อัลกาฟีเราะฮฺ)

การใช้ชีวิตประจำวันของสตรีมุสลิมะฮ์นั้นจำเป็นต้องพบปะและสนทนากับผู้คน บางครั้งสตรีมุสลิมะฮ์ต้องปะปนกับสตรีผู้ปฏิเสธอย่างเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งบทบัญญัติอิสลามนั้นถูก กำหนดมาเพื่อดำรงไว้ซึ่งสิทธิต่างๆของบุคคลในทุกด้านรวมทั้งในเรื่องขอบเขตของเอาระฮ์ของ สตรีมุสลิมะฮ์ที่มีต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธา (อัลกาฟีเราะฮ์) ดังนั้นจำเป็นที่พวกนางจะต้องทำความเข้าใจถึงขอบเขตเอาระฮ์

นักนิติศาสตร์อิสลามมีทัศนะที่ต่างกันออกเป็น 2 ทัศนะดังนี้คือ

ทัศนะที่หนึ่ง เอาระฮ์ของสตรีมุสลิมะฮ์ต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาคือ อวัยวะทุก ส่วนยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือ นอกจากนี้สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นทาสีของสตรีมุสลิมะฮ์ ซึ่ง อนุญาตให้นาง(ทาสี)มองอวัยวะทุกส่วนของเจ้านาย นี่คือทัศนะของนิติศาสตร์อิสลามที่ สังกัดมัซฮับหะนะฟี มัลิกีย์ ซาฟีอีย์ และสายรายงานหนึ่งจากอิมามอะหมัด (Ibn A'bidin,1998:6/371;al- Dusukiy, 1998:1/213;al- Mardawiy,1998:8/25)

มีปรากฏในหนังสืออัลฟะตะวา อัลฮินดียะฮ์ (al-Fatawa al-Hindiyah,n.d.:5/327) “ไม่อนุญาตให้สตรีมุสลิมะฮ์เปิดเผยเอาระฮ์ของนางต่อทาสีผู้ตั้งภาคี หรือทาสีชาวคัมภีร์ นอกจากนี้ทาสีผู้นั้นเป็นทาสีของนางเอง”

ท่านอิมามอัลดิร์ดีร์(al-Dardir,1998:1/400) กล่าวว่า “เอาระฮ์ของสตรีมุสลิมะฮ์ ต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธา คือ อวัยวะทุกส่วนยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง”

ท่านอิมามอันนะวะวีฮ์(al-Nawawiy,1995:7/25) กล่าวว่า “การมองของสตรีผู้ ปฏิเสธศรัทธาต่อสตรีมุสลิมะฮ์นั้นมีสองทัศนะ ซึ่งทัศนะที่ถูกต้องตามอัลบะฆวีฮ์คือ เป็นที่ต้องห้าม ตามทัศนะดังกล่าวไม่อนุญาตให้สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาเข้าห้องน้ำพร้อมกับสตรีมุสลิมะฮ์”

ทัศนะที่สอง เอาระฮ์ของสตรีมุสลิมะฮ์ต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นคือ อวัยวะทุก ส่วนยกเว้นอวัยวะที่โดยปกติแล้วถูกเปิดเผยขณะทำงาน

เป็นทัศนะที่แพร่หลายในมัซฮับซาฟีอีย์ และสายรายงานหนึ่งจากมัซฮับหัมบะลีฮ์ (Ibn Muflih,1998:5/154,al-Mardawiy,1998:8/24)

ท่านอิมามกอญูบีย์¹²(al-Qalyubiy,2002:3/211)กล่าวตอบเมื่อถูกถามเกี่ยวกับเอาระฮ์ของสตรีมุสลิมะฮ์ต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า “อนุญาตให้สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธามองอวัยวะที่เปิดเผยของสตรีมุสลิมะฮ์ขณะทำงาน ซึ่งเป็นทัศนะที่แพร่หลายในมัซฮับ”

¹² คือ ชัยฮามุดดิน อะหมัด บุตรอะหมัด บุตรสะลามะฮ์ เสียชีวิตปีส.ศ.1069 สังกัดมัซฮับซาฟีอีย์

ท่านอิมามอิบน์มุฟลิหฺ¹³ (Ibn Muflih, 1998:5/154) กล่าวว่า มีรายงานจากท่านอิมามอะหมัดท่านได้ฟังว่า “ห้ามมิให้สตรีผู้ปฏิบัติศรัทธามองอวัยวะที่โดยปกติไม่ถูกเปิดเผยของสตรีมุสลิมะฮฺ”

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะต่างๆมีดังนี้คือ

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่หนึ่ง

นักนิติศาสตร์อิสลามในทัศนะที่หนึ่งได้นำหลักฐานจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างอิงดังนี้ คือ

หลักฐานจากอัลกุรอาน

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَتَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْوَالِدِ الَّذِينَ لَمْ يُظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۗ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۗ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (31:) (n)

ความว่า “ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมินะฮฺให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่ควรเปิดเผยได้ และให้เธอปิด

¹³ คือ ชัมสูตดีน อัลมัคชีซี อับอับดุลลอฮฺ มุฮัมมัด บุตรมุฟลิหฺ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 763 ตั้งกัศมัฮฺฮับหัมบะลีฮฺ

ด้วยฝ่าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผย
 เครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แค่สามี่ของพวกเธอหรือบิดาของพวกเธอ
 หรือบิดาของสามี่ของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ หรือลูกชายของสามี่
 ของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชาย
 ของพวกเธอ หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิง
 ของพวกเธอ หรือที่มือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคน
 ผู้ชายที่ไม่รู้จักทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่า
 ให้เธอกระที่บเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดใน
 เครื่องประดับของพวกเธอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงดูแลโทษต่ออัลลอฮ์เถิด
 โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ ” (อันนุร:31)

ในอายะฮ์ดังกล่าวบ่งบอกว่าไม่อนุญาตให้สตรีมุสลิมะฮ์เปลือยกายต่อหน้าสตรีผู้
 ปฏิเสธศรัทธา ไม่ว่าพวกนางจะเป็นผู้ตั้งภาคีหรือชาวคัมภีร์ ซึ่งถ้าหากอนุญาตแก่พวกนางมองเอา
 เราะฮ์ของสตรีมุสลิมะฮ์แล้วการที่อัลลอฮ์ทรงจำเพาะเจาะจงในอายะฮ์ดังกล่าวก็จะไร้ความหมาย
 (Ibn Qudamah,1999:3/8)

ท่านอิมามกุฎนีย์¹⁴ กล่าวอธิบายความ ว่า คือสตรีมุสลิมะฮ์ ซึ่งสตรีผู้ตั้ง
 ภาคี สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธา และสตรีอื่นๆ ไม่รวมอยู่ในประโยคดังกล่าว ฉะนั้นไม่อนุญาตให้สตรี
 มุสลิมะฮ์เปิดเผยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของนางต่อหน้าสตรีผู้ตั้งภาคี นอกจากว่าสตรีผู้นั้นเป็น
 ทาสีของนาง เนื่องจากอัลลอฮ์ตรัสว่า .

หลักฐานจากอัลหะดีษ

: : ﷺ ﷺ)) :

:

:

95:) ((

(295:

¹⁴ คือ มุฮัมมัด บุตรอะหมัด อัลอันศอรี อัลอันดาลูซี อัลกุฎนีย์ เป็นหนึ่งในนักอรรถาธิบายอัลกุรอานผู้ยิ่งใหญ่ เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 671 (al-Dhahabiy,1997:5/322)

ความว่า “ รายงานจากกัยสุ อิบน์ อัลฮาริษ กล่าวว่าอุมร์ رضي الله عنه เขียนจดหมายไปยังอบูอับดุลอะฮ์ رضي الله عنه มีใจความว่า (ฉันได้รับทราบว่าสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาเข้าห้องน้ำพร้อมกับสตรีมุสลิมะฮ์ จึงห้ามพวกนางจากพฤติกรรมดังกล่าวและเป็นที่น่าอนุญาตแก่ผู้อื่น เนื่องจากว่าไม่อนุญาตให้สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธามองการเปลือยกายของสตรีมุสลิมะฮ์) กัยสุกล่าวว่อบูอับดุลอะฮ์ ได้ยื่นขึ้นและกล่าวว่า สดุดีต่ออัลลอฮ์แล้วกล่าวว่า (สตรีนางใดที่เข้าห้องน้ำโดยไม่มีกิจจำเป็นหรือไม่เจ็บป่วย นางต้องการให้ใบหน้าของนางมีรัศมี แต่ใบหน้าของนางจะสกปรกในวันกียามะฮ์) ” (บันทึกโดยal-Baihakiy:95;Abdul al-Razzak:295)

หะดีษข้างต้นบ่งบอกว่าห้ามสตรีมุสลิมะฮ์เข้าสถานที่ที่อาบน้ำพร้อมกับสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธา และห้ามเปิดเผยเอวของนางต่อพวกเขา ถ้าหากการเปิดเผยเอวของนางเป็นสิ่งที่อนุญาตแล้ว แน่แน่นอนที่สุดท่านอุมร์จะไม่ห้ามพฤติกรรมดังกล่าว และท่านอบูอับดุลอะฮ์ก็ได้ดำเนินตามคำสั่งของอุมร์ โดยไม่มีผู้ใดคัดค้านการกระทำดังกล่าว

หลักฐานเชิงปัญหา

การที่สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นเอวของสตรีมุสลิมะฮ์ บางครั้งนางอาจจะนำไปบอกกล่าวแก่กาฟิร ซึ่งการห้ามนั้นเนื่องจากเกรงว่าสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาจะบรรยายลักษณะอวัยวะส่วนต่างๆของสตรีมุสลิมะฮ์ต่อผู้อื่น(al-Sharbiniy,1997:3/132;al-Haitamiy,1999:2/69)

หลักฐานและเหตุผลของทัศนะที่สอง

นักนิติศาสตร์อิสลามในทัศนะที่สองได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษ และหลักฐานเชิงปัญญามาอ้างดังนี้ คือ

หลักฐานจากอัลหะดีษ

:

:

)):

:

رضي الله عنه

((

(6366:

) .

ความว่า “ จากท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวได้ว่า ได้มีหญิงชราชาวฮิวแห่งเมืองมะดีนะฮ์สองคนมาหาฉัน นางทั้งสองได้กล่าวแก่ฉันว่า แท้จริงชาวสุสาน(คนตาย)จะถูกทรมานในสุสานของพวกเขา ฉันไม่เชื่อนางทั้งสอง หลังจากนั้นนางทั้งสองได้ออกไป ต่อมาท่านนบีได้เข้ามาฉันจึงกล่าวแก่ท่านนบีว่า โอ้ท่านรَسُول ได้มีหญิงชราสองคนมาหาฉัน ซึ่งฉันได้เล่าเรื่องดังกล่าวให้ท่านนบีฟัง ท่านตอบว่า “ นางทั้งสองพูดจริง แท้จริงชาวสุสาน(คนตาย)จะถูกทรมานสัตว์จะได้ยินเสียงการทรมานนั้น” ต่อมาฉันเห็นรَسُولขอความคุ้มครองจากการทรมานในสุสานทุกการละหมาด ” (บันทึกโดยal-Bukhariy,2000:6366)

หะดีษดังกล่าวบ่งบอกว่าอนุญาตให้สตรีเปิดเอาเราะฮ์ เนื่องจากว่าบรรดาสตรีผู้ปฏิบัติศรัทธาจากพวกฮิวและพวกอื่นๆได้เข้าไปหาภรรยาของท่านรَسُولซึ่งพวกนางไม่ได้คลุมฮิญาบ และพวกนางก็ไม่ได้ถูกสั่งให้คลุมฮิญาบด้วย(Ibn Qudamah ,1999:6/563)

:

:

(2325: 2620:) (())

ความว่า “ จากท่านหญิงอัสมาอ์กล่าวได้ว่า มารดาของฉันได้มาเยี่ยมฉัน ซึ่งนางยังเป็นผู้ที่ตั้งภาคีในยุคของกุเรช ซึ่งท่านนบีได้มีสัญญาสงบศึกกับบิดาของนาง ฉันได้ถามท่านนบีว่า แท้จริงมารดาของฉันได้มาเยี่ยมฉัน ฉันสามารถติดต่อกับมารดาของฉันได้หรือไม่ ? ท่านนบีตอบว่า “จงติดต่อสัมพันธ์กับมารดาของเธอ ” (บันทึกโดยal-Bukhariy,2000:2620;Muslim,2000:2325)

หะดีษดังกล่าวบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ด้านเครือญาติ ซึ่งส่วนหนึ่งจากการสัมพันธ์ด้านเครือญาติคือการมองและการอยู่ร่วมกัน โดยการอยู่ร่วมกันนั้นบางครั้งอาจมีการเปิดเอาเราะฮ์และการมองซึ่งกันและกันกัน ยกเว้นอวัยวะที่อยู่ระหว่างสะดือและเข่า

หลักฐานเชิงปัญญา

1.การปกปิดเอาเราะฮ์นั้นเป็นข้อกำหนดระหว่างผู้ชายกับสตรี ไม่ใช่เป็นข้อกำหนดให้ปกปิดเอาเราะฮ์ระหว่างสตรีมุสลิมะฮ์กับสตรีผู้ปฏิบัติศรัทธา ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้อง

ปกปิดเอาเราะฮฺระหว่างพวกพวกนาง เช่นเดียวกับผู้ชายที่ศรัทธากับผู้ปฏิเสธศรัทธา(Ibn Qudamah,1999:6/563;al-Ramliy,1997:6/194;al-Sharbiniy,1997:3/132)

2. แท้จริงการปกปิดเอาเราะฮฺระหว่างสตรีกับผู้ชายนั้นถูกบัญญัติตามตัวบทอัลกุรอาน อัลหะดีษ และการเทียบเคียง(กียาส)¹⁵ แต่ในส่วนเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ.

ทัศนะที่มีน้ำหนักตามความเห็นของผู้วิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ทัศนะและหลักฐานของทั้งสองทัศนะแล้ว ทัศนะที่มีน้ำหนักมากกว่าตามความเห็นของผู้วิจัยคือทัศนะหนึ่งที่ว่าเอาเราะฮฺของสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาคือ อวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสอง เนื่องจากหลักฐานและเหตุผลดังนี้คือ

1. ในอายะฮฺดังกล่าวบ่งบอกว่าไม่อนุญาตให้สตรีมุสลิมะฮฺเปลือยกายต่อหน้าสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่ว่าพวกนางจะเป็นผู้ตั้งภาคีหรือชาวคัมภีร์ ซึ่งถ้าหากอนุญาตแก่พวกนางมองเอาเราะฮฺของสตรีมุสลิมะฮฺแล้วการที่อัลลอฮฺทรงจำเพาะเจาะจงในอายะฮฺดังกล่าวก็จะไร้ความหมาย (Ibn Qudamah,1999:3/8)

ท่านอิมามกุฎุบียฺกล่าวอธิบายความ ว่า คือสตรีมุสลิมะฮฺ ซึ่งสตรีผู้ตั้งภาคี สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธา และสตรีอื่นๆ ไม่รวมอยู่ในประโยคดังกล่าว ฉะนั้นไม่อนุญาตให้สตรีมุสลิมะฮฺเปิดเผยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของนางต่อหน้าสตรีผู้ตั้งภาคี นอกจากว่าสตรีผู้นั้นเป็นทาสีของนาง เนื่องจากอัลลอฮฺตรัสว่า

2. การที่สตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นเอาเราะฮฺของสตรีมุสลิมะฮฺ บางครั้งนางอาจจะนำไปบอกกล่าวแก่กาไฟร ซึ่งการห้ามนั้นเนื่องจากเกรงว่าสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธาจะบรรยายลักษณะอวัยวะส่วนต่างๆของสตรีมุสลิมะฮฺต่อผู้อื่น(al-Sharbiniy,1997:3/132;al-Haitamiy,1999:2/69)

3. การที่ทัศนะที่สองกล่าวว่าการปกปิดเอาเราะฮฺของสตรีต่อผู้ชายนั้นถูกบัญญัติตามตัวบทอัลกุรอาน อัลหะดีษ และการเทียบเคียง(กียาส) แต่ในส่วนเอาเราะฮฺสตรีมุสลิมะฮฺต่อสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีตัวบทจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ นั้นเป็นการเทียบเคียงที่ไร้ประโยชน์)

(

¹⁵ กียาส หมายถึงการผนวกสิ่งที่ไม่มีความกำหนดโดยบัญญัติเข้ากับสิ่งที่มีตัวบทกำหนดโดยบัญญัติ เพราะทั้งสองสิ่งนั้นมสาเหตุ(อัลละฮฺ) ของการกำหนดโดยบัญญัติเหมือนกัน(อิสมาเอ อาลี, 2535:75)

2.3.2 หลีกเลี้ยงการเลียนแบบผู้ชาย

อัลลอฮฺทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเป็นเพศชายและเพศหญิง ซึ่งพระองค์ได้กำหนดให้แต่ละเพศมีธรรมชาติที่ต่างกันเพื่อเป็นข้อแบ่งแยกระหว่างสองเพศ โดยที่ไม่อนุญาตให้เพศใดเลียนแบบอีกเพศหนึ่งในทุก ๆ ด้าน ไม่อนุญาตให้ผู้ชายเลียนแบบสตรี และไม่อนุญาตให้สตรีเลียนแบบผู้ชาย ในทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น การแต่งกาย การพูดจา กริยาท่าทาง การที่เพศใดเลียนแบบอีกเพศหนึ่ง เท่ากับว่าเขาได้ทำลายเกียรติยศแห่งการดำเนินชีวิต ฝ่าฝืนต่อธรรมชาติของอัลลอฮฺที่ได้กำหนดแก่พวกเขา และยังเป็นที่มาของความเสื่อมเสียทางด้านศีลธรรม และรักร่วมเพศ

ซึ่งการเลียนแบบของบุคคลทั้งสองเพศ ไม่ว่าผู้ชายเลียนแบบสตรี หรือสตรีเลียนแบบผู้ชาย เป็นที่แพร่หลายในปัจจุบัน เราจะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นผู้ชายไว้ผมยาว โกนเครา พูดเสียงแหลมและนุ่มนวล สวมเสื้อผ้าที่คับ วัยรุ่นผู้หญิง ตัดผมสั้น สวมบูหรี่ มีกริยาท่าทางในการเดินคล้ายกับผู้ชาย ซึ่งการเลียนแบบของสตรีต่อผู้ชายนั้นเป็นเงื่อนไขข้อหนึ่งจากความงามของสตรี เป็นสิ่งที่เราจำเป็นต้องศึกษาอย่างถ่องแท้ และการเลียนแบบบุคคลต่างเพศนั้น ได้มีตัวบทจากอัลหะดีษ กล่าวถึงไว้มากมายอย่างเช่น

ﷺ)) :
(1125:) ((

ความว่า “ จากท่านอบูสุร็อยเราะฮฺ ﷺ กล่าวว่าท่านรَسُول ﷺ ได้สาปแช่งผู้ชายที่สวมเครื่องแต่งกายสตรีและสตรีที่สวมเครื่องแต่งกายผู้ชาย ” (บันทึกโดย Abu Daud,2000:1125)

ท่านอิมามอัชเชากานีย์¹⁶ (al-Shauqaniy,1999:1/645-646) กล่าวว่า “หะดีษบ่งบอกว่าห้ามไม่ให้สตรีเลียนแบบผู้ชายและผู้ชายแบบสตรี เนื่องจากว่าการสาปแช่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นนอกจากว่าแก่ผู้ที่กระทำสิ่งที่ต้องห้าม ซึ่งเป็นทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ ()

¹⁶ คือ มุฮัมมัด บุตรอาลี บุตร มุฮัมมัด อัชเชากานีย์ อัศซอนอาบีญ์ เกิดที่ตำบลเชกาบาล ประเทศเยเมน สังกัดมัซฮับชาฟีอี ท่านได้เรียบเรียงตำราไว้มากมาย เช่น ฟิตฮุลกอศิร นัยลุลเอาฏอร และอิรซัร อัลฟูฮูล เลียชีวิตปี ฮ.ศ. 1250 (al-Zahabi,1982:6/298)

)) :
(5885:) ((

ความว่า “ จากท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่่า “ท่านรศูล ๓ ได้สาปแข่งผู้ชายที่
เลียนแบบสตรีและสตรีที่เลียนแบบผู้ชาย ” (บันทึกโดย al-
Bukhariy,2000:5885)

ท่านอัลหาฟิซ อิบนุหะญูร¹⁷(Ibn Hajar,2000:5/312) กล่าวว่่า “ ไม่นอนุญาตให้ผู้ชาย
เลียนแบบสตรีในการแต่งกายและในเรื่องความงามที่เป็นข้อเฉพาะของสตรี และไมอนุญาตให้สตรี
เลียนแบบผู้ชายในการแต่งกาย และเรื่องความงามที่เป็นข้อเฉพาะของผู้ชาย ”

)) :
:
(5886:) ((

ความว่่า “ จากท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่่า ท่านรศูล ๓ ได้สาปแข่งผู้ชายที่เป็น
กะเทย และสตรีที่เลียนแบบผู้ชาย ท่านได้กล่าวว่่า “พวกท่านจงให้พวกเขา
ออกจากบ้านของพวกท่าน” ท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่่าซึ่งท่านนบีได้ให้ชาย
ผู้คนหนึ่งออกจากบ้าน และท่านอุมร์ก็ได้ให้สตรีนางหนึ่งออกจากบ้านด้วย
เช่นกัน ” (บันทึกโดย al-Bukhariy,2000:5886)

การเลียนแบบสตรีต่อผู้ชายและการเลียนแบบผู้ชายต่อสตรีนั้นเป็นบาปใหญ่
เนื่องจกท่านรศูล ๓ ได้สาปแข่งผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งการสาปแข่งต่อผู้ที่มีพฤติกรรม
ดังกล่าวเป็นเครื่องหมายที่บ่งบอกว่่าพฤติกรรมดังกล่าวถือเป็นบาปใหญ่

ท่านอัลหาฟิซอัชชะฮะบีย¹⁸ (al-Dhahabiy,1995:134) กล่าวว่่าการเลียนแบบบุคคล
ต่างเพศนั้นถือเป็นบาปใหญ่ โดยที่ท่านกล่าวว่่า “บาปใหญ่มีสามสิบสามอย่างหนึ่งจกสามสิบ
สามอย่างนั้นคือการที่สตรีเลียนแบบผู้ชายและผู้ชายเลียนแบบสตรี

¹⁷ คือ อะหมัด บุตรอะลี บุตรมุฮัมมัด อัลกินานีย อัลอัศเกาะลานีย ท่านเป็นหนึ่งในผู้นำด้านวิชาการหะดีษและ
ประวัติศาสตร์ เกิดเมื่อปี ฮ.ศ.852 (al-Dhahabiy,1997:2/259)

¹⁸ คือ ชัมศุดดีน มุฮัมมัด บุตรอะหมัด บุตรอุสมาน อัชชะฮะบีย ท่านเป็นหนึ่งในผู้นำวิชาการด้านประวัติศาสตร์
เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 748

ท่านได้กล่าวหลังจากที่ท่านได้อ้างถึงหะดีษข้างต้นว่า เมื่อสตรีแต่งกายด้วยรูปแบบการแต่งกายของผู้ชาย เช่น การแต่งกายที่รัดรูปนั้นเป็นการเลียนแบบผู้ชายในการแต่งกาย ซึ่งนางจะได้รับการสาปแช่งจากอัลลอฮ์และรَسُول และสามีของนางก็จะถูกสาปแช่งไปด้วยถ้าหากเขาพอใจ และเขาไม่ได้ห้ามปรามนาง เนื่องจากว่าเขาจะต้องสั่งสอนให้นางเชื่อฟังอัลลอฮ์ห้ามปรามนางจากการฝ่าฝืนต่อพระองค์เนื่องจากอัลลอฮ์ตรัสว่า

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قُوْا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْحِيَارَةُ عَلَيْهِمْ مَلٰٓئِكَةٌ غٰلِظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ
وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٦﴾

ความว่า “ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ยจงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์ และก้อนหิน มีมะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งราวหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา ” (อัลตะฮ์รีม:6)

คือให้อบรมสั่งสอนพวกเขาให้เชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ และห้ามปรามพวกเขาจากการฝ่าฝืนต่อพระองค์ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่จำเป็นแก่พวกเขา

2.3.3 รักษาขอบเขตของเอาระฮ์ต่อสตรีด้วยตนเอง

ความงามเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสตรี เป็นสิ่งที่สตรีให้ความสำคัญซึ่งขอบเขตของความงามต่อผู้หญิงด้วยกันนั้น อิสลามได้วางขอบเขตเอาไว้ เพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะตามมาอัลลอฮ์ได้อนุญาตให้สตรีเปิดเผยเอาระฮ์และความงามของพวกนางต่อสตรีด้วยกัน โดยได้กำหนดขอบเขตและเงื่อนไขเอาไว้ ไม่ใช่สตรีจะเปิดเผยเอาระฮ์และสิ่งที่สวยงามได้อย่างอิสระ ซึ่งการเปิดเผยเอาระฮ์และความงามได้โดยไม่มีขอบเขตนั้นได้เฉพาะสามีของนาง ในส่วนต่อสตรีด้วยกันนั้น นางจำเป็นที่จะต้องรักษาข้อกำหนดและขอบเขตต่าง ๆ

1.นางต้องไม่เปิดเผยเอาระฮ์อวัยวะอันพึงสงวนส่วนที่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยต่อสตรีด้วยกัน

2.นางจะต้องรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติอิสลาม

การรักษาขอบเขตของเอาระยะสุความงามต่อสตรีด้วยกันนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ แต่ทว่าปัจจุบันสตรีต่างก็เพิกเฉยในเรื่องนี้ เนื่องจากพวกนางคิดว่าสตรีต่อสตรีนั้นไม่จำเป็นต้องปกปิดเอาระยะสุ ในเรื่องนี้ท่านรศูดได้กำชับต่อสตรีให้พวกนางเอาใจใส่ต่อเรื่องดังกล่าว

)) : ﷺ

) ((

(2793:

ความว่า “ จากท่านอับดุลเราะฮ์มาน บิน อบี สอิด อัลคูรีย จากบิดาของเขา กล่าวว่ ท่านรศูด ﷺ กล่าวว่ “ไม่อนุญาตให้ผู้ชายมองไปยังเอาระยะสุของผู้ชาย ไม่อนุญาตให้สตรีมองไปยังเอาระยะสุของสตรี ไม่อนุญาตให้ผู้ชายกับผู้ชายนอนในผ้าห่มผืนเดียวกัน และไม่อนุญาตให้สตรีกับสตรีนอนในผ้าห่มผืนเดียวกัน ” (บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 2000: 2793)

จากหะดีษดังกล่าวท่านรศูด ﷺ กล่าวว่ “ไม่อนุญาตให้ผู้ชายมองไปยังเอาระยะสุของผู้ชาย ไม่อนุญาตให้สตรีมองไปยังเอาระยะสุของสตรี ไม่อนุญาตให้ผู้ชายกับผู้ชายนอนในผ้าห่มผืนเดียวกัน และไม่อนุญาตให้สตรีกับสตรีนอนในผ้าห่มผืนเดียวกัน” บ่งบอกว่าสตรีจำเป็นต้องรักษาเอะยะสุของนางต่อสตรีด้วยกันเองนั้นไม่อนุญาตให้สตรีมองไปยังเอาระยะสุของสตรีนางอื่น

2.3.4 ไม่ประดับความงามด้วยสิ่งทีนำมาซึ่งอันตราย

อิสลามคือบทบัญญัติที่อัลลอฮ์ที่ได้กำหนดให้แก่มนุษย์ทุกคนเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตบนโลกนี้ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้รับบริหารโลกนี้ให้น่าอยู่ และไม่เกิดความเสียหายขึ้นบนโลกนี้ สิ่งทีตามทีนำมาซึ่งอันตรายและเกิดโทษต่อตัวเองและผู้อื่นอิสลามถือว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม ไม่อนุญาตให้มุสลิมเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งดังกล่าว

กฎหมายอิสลามถูกบัญญัติขึ้นเพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ของมนุษย์และจัดความไม่ดีทั้งปวง ส่วนหนึ่งจากประโยชน์ของมนุษย์ คือความงาม การประดับประดา ความงามนั้นเป็นสิ่งทีอิสลามส่งเสริมแต่จะต้องไม่ประดับด้วยสิ่งทีนำมาซึ่งอันตราย และสิ่งทีนำมาซึ่งอันตรายนั้นถือว่เป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลาม

ท่านรศูด ﷺ ยังได้กล่าวว่

) (()) : ﷺ

(2340:

ความว่า “ จากท่านอุบาต๊ะฮฺ บิน อัลศอมัฏกล่าวที่ท่านรศูล ﷺ ได้พิพากษา โดยกล่าวว่า “ไม่มีการกระทำใดๆให้แก่ตนเองได้รับความเสียหาย และไม่มี การกระทำใดๆให้แก่ผู้อื่น ได้รับความเสียหาย ” (บันทึก โดยIbn Majah,2000:2340)

จากความหะดีษดังกล่าวท่านรศูล ﷺ ได้พิพากษาไม่ให้มีการกระทำ ใดๆที่ให้แก่ตนเองได้รับความเสียหาย และไม่มีการกระทำใดๆให้แก่ผู้อื่น ได้รับความเสียหาย เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวเป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม

2.3.5 ไม่เลียนแบบสตรีต่างศาสนา

อัลลอฮฺได้กำหนดกฎเกณฑ์การดำเนินชีวิตของมุสลิมไม่ให้มุสลิมปฏิบัติตาม แบบอย่างของคนต่างศาสนา ไม่ว่าจะเป็นพวกยิว คริสเตียน หรือผู้ตั้งภาคีในทุก ๆ อย่าง ดัง ที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

(6:) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

ความว่า “ สำหรับพวกท่านคือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันคือ ศาสนาของฉัน ” (อัลกาฟิรูน:6)

อายะฮฺดังกล่าวบ่งบอกว่าอิสลามไม่อนุญาตให้มุสลิมเลียนแบบคนต่างศาสนาใน ทุก ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา การกระทำ การแต่งกาย และที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมทาง ศาสนาซึ่งเป็นที่ต้องห้ามดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

(19-18:)

ความว่า “แล้วเราได้ตั้งเจ้าให้อยู่บนแนวทางหนึ่งในเรื่องของศาสนาที่แท้จริง
 ดังนั้นจงปฏิบัติตามแนวทางนั้น และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของผู้ที่ไม่รู้
 แท้จริงพวกเขาไม่อาจจะช่วยเจ้าให้พ้นจากอัลลอฮฺแต่อย่างใด และแท้จริง
 พวกอธรรมนั้นต่างก็เป็นมิตรซึ่งกันและกัน แต่อัลลอฮฺทรงเป็นผู้คุ้มครอง
 บรรดาผู้ยำเกรง ” (อัลญาซียะฮ:18-19)

ถ้าหากเราพิจารณาปัจจุบันสตรีมุสลิมะฮฺได้เลียนแบบสตรีต่างศาสนิกเกือบทุก
 เรื่อง โดยเฉพาะเรื่องความงามและการแต่งกาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวย่อมไม่ถูกต้องและเป็นการ
 ลดเกียรติของนางเอง การเสริมความงาม และการแต่งกายของมุสลิมะฮฺนั้นสามารถกระทำได้แต่
 จะต้องไม่เลียนแบบคนต่างศาสนิก ท่านรศูด ﷺ ได้ห้ามไว้ดังหะดีษต่อไปนี้

)) : ﷺ :
 (4013:) ((

ความว่า “ จากท่านอิบน์อุมร์กล่าวว่าท่านรศูด ﷺ กล่าวว่า “ใครเลียนแบบ
 กลุ่มชนใด เขาก็คือกลุ่มชนนั้น ” (บันทึกโดยAbu Daud,2000:4013)

จากหะดีษดังกล่าวท่านรศูด ﷺ ห้ามไม่ให้มุสลิมเลียนแบบพฤติกรรมของชน
 ต่างศาสนิก

2.3.6 ไม่ประดับความงามด้วยสิ่งต้องห้าม

ท่านรศูด ﷺ ได้ชี้แจงทุกอย่างให้แก่มุสลิม สิ่งใดเป็นที่อนุมัติ และสิ่งใดที่
 ต้องห้าม ท่านก็ได้ให้ความกระจ่างแก่มุสลิม ดังที่ปรากฏในหะดีษ

)) : ﷺ : :

(1599: 52:)((

ความว่า “ จากท่านอเมริกกล่าวว่า ฉันได้ยืมท่านอัลนุอมาน บิน บะซีร กล่าวว่าฉันได้ยืมท่านรศูล ﷺ กล่าวว่า “ สิ่งที่ถูกห้าม (หะลาละ) นั้นชัดแจ้งแล้ว และสิ่งต้องห้าม (หะรออม) นั้นชัดแจ้งแล้ว แต่ในระหว่างของสิ่งสองสิ่งนั้นมีสิ่งที่ถูกคลุมเคลือ (หุบุฮาต) ซึ่งคนส่วนมากมีอาจทราบได้ ดังนั้นหากผู้ใดปกป้องตนเองออกจากสิ่งที่คลุมเคลือแล้ว แน่แน่นอนเขาข้อมรักษาความบริสุทธิ์ทางศาสนาของเขา และศักดิ์ศรีของเขาไว้ และหากผู้ใดตกอยู่ในสิ่งที่คลุมเคลือเป็นดั่งเช่นคนเลี้ยงสัตว์ที่นำสัตว์มาเลี้ยงอยู่บริเวณรอบๆเขตหวงห้าม ซึ่งมันเกือบจะเล็ดลอดเข้าไปสู่เขตหวงห้ามอยู่แล้ว ฟังทราบเถิดว่าเจ้าของทุกคนนั้นข้อมมีเขตหวงห้ามของตน และแท้จริงสำหรับเขตหวงห้ามของอัลลอฮ์ ก็คือสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไว้ ฟังทราบเถิดว่าแท้จริงในร่างกายนั้นมีเนื้ออยู่ก่อนหนึ่ง หากเนื้อนั้นดี ร่างกายทุกส่วนก็จะดีไปด้วย และหากเนื้อก่อนนั้นเสียร่างกายทุกส่วนก็จะเสียด้วย ซึ่งเนื้อก่อนนั้นก็คือหัวใจ ” (บันทึกโดยal-Bukhari,2000:52;Muslim,2000:1599)

หะดีษนี้บ่งบอกว่าท่านรศูล ﷺ จะยังคงไม่เสียชีวิต นอกจากว่าสิ่งที่อิสลามอนุมัติและห้ามนั้นจะกระจำงชัดเสียก่อน

จำเป็นแก่มุสลิมที่จะต้องหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ โดยเฉพาะสตรีแล้วนั้นจำเป็นที่จะต้องยำเตือนกันให้มาก โดยเฉพาะในเรื่องของการแต่งกายและความงาม ไม่ใช่ว่าสตรีสามารถประดับประดาความงามของพวกนางได้ทุกออกไป แต่จำเป็นที่จะต้องตระหนักว่าสิ่งใดศาสนาอนุมัติและสิ่งใดที่ศาสนาห้ามไม่ให้นำมาประดับความงาม

2.3.7 รักษาเจตนา มีความพอดี ไม่ฟุ่มเฟือย

เจตนาอันเป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นเงื่อนไขที่อัลลอฮ์จะทรงตอบรับการกระทำของบ่าวดังที่ปรากฏในหะดีษ

:

)) ﷺ

(1907: 1:) ((

ความว่า “ รายงานจากท่านอะมีรุลมุอมีนีน อบีหุฟศิน อุมร์ บิน อัลค็อตฎ็อบ رضي الله عنه กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรศูด رضي الله عنه กล่าวว่า “ แท้จริงพฤติกรรมทั้งหลาย ขึ้นอยู่กับเจตนา และแน่นอนทุกคนย่อมได้รับ (ผลบุญ) ตามที่ได้เจตนา ซึ่ง ผู้ใดที่การอพยพของเขาเป็น ไปด้วยเจตนาเพื่ออัลลอฮ์และรศูดจริง การอพยพ ของเขาก็จะเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์และรศูด ส่วนผู้ใดที่การอพยพของเขาเป็นไป เพียงเพื่อ โลกนี้เขาจะได้รับมัน หรือเพื่อสตรีนางหนึ่งที่เขาต้องการแต่งงาน ด้วย ฉะนั้นการอพยพของเขา ก็เป็นไปตามเจตนาที่เขาอพยพไปนั่นเอง ” (บันทึกโดยal-Bukhariy,2000:1และMuslim,2000:1907)

เจตนาของสตรีในการประดับความงามนั้น นางจะต้องประดับเพื่อสามีของนาง ถ้าหากนางคือผู้ที่แต่งงานแล้ว เพื่อให้สามีมองเห็นนางแล้วเกิดความสบายใจ ให้สตรีประดับความ งามเพื่อแสดงออกถึงรูปแบบของอิสลามว่า อิสลามให้ความสำคัญกับความงาม ถ้าหากว่า เจตนา ของสตรีในการประดับความงามนั้นดี แน่แน่นอนนางจะได้รับการตอบแทนจากอัลลอฮ์ رضي الله عنه แต่ถ้าหากนางประดับความงามเพื่อให้ผู้ชายสนใจ เพื่อโอ้อวด อัลลอฮ์ไม่ทรงรัก ผู้ที่โอ้อวดดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا
(18:) ﴿١٨﴾

ความว่า “ และเจ้าอย่าหันแก้ม(ไบหน้า)ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส และอย่า เดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มรรยาท แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงชอบทุกผู้หญิง จองหง และผู้คุยโวโอ้อวด ” (ลูกมาน:18)

และการประดับประดาความงามของสตรีนั้นจะต้องไม่เกินเลยไม่เกินความ จำเป็น จะต้องมีความพอดีและไม่ฟุ่มเฟือยเพราะการพฤติกรรมจะนำความเดือดร้อนแก่ตัวนางเอง กล่าว

สรุป

อรรถชยีนและอรรถัญมิลในเชิงภาษานั้นมีความหมายเหมือนกันนั่นคือ ประดับ
ประดา ตกแต่ง และเสริมความงาม ซึ่งคำว่า อชชชะและชะนยา ตามที่ปรากฏในอัลกุรอานนั้นมี
ทั้งหมด 41 แห่ง โดยที่มีความหมายต่างกันสามารถสรุปได้ 8 ความหมายด้วยกันคือ

- 1.เครื่องประดับ
- 2.ความสำราญ
- 3.ความเพริศแพรว
- 4.ประดับประดา
- 5.ความงาม
- 6.รื่นเริง
- 7.ดีงาม
- 8.ลุ่มหลง

ส่วนเงื่อนไขเฉพาะที่เกี่ยวกับความงามของสตรีนั้นคือ 1)จะต้องไม่เปิดเผยเอา
เราะฮ์อวัยวะอันพึงสงวนต่อผู้ที่ไม่ใช่มะหฺรอม 2)หลีกเลี่ยงการเลียนแบบผู้ชาย 3)รักษาขอบเขตของ
เอาเราะฮ์ต่อสตรีด้วยกันเอง 4)ไม่ประดับประดาความงามด้วยสิ่งที่นำมาซึ่งอันตราย 5)ไม่เลียนแบบ
สตรีต่างศาสนา 6)ไม่ประดับความงามด้วยสิ่งที่ต้องห้าม 7)รักษาเจตนา มีความพอดี และไม่
ฟุ่มเฟือย